

Yeniden • • Millî

MUCADELE

ANAYASA
DEĞİŞİKLİĞİNDE

T.C.
ANAYASASI

MİLLETİN
İSTEKLERİ

15.HAZİRAN.1971

YIL.2, SAYI.72

Eğitimimiz Millileşmeli

Bugün memleketimizde «Millî eğitim» millî olmaktan ziyade göz yaşartıcı bir manzara arz etmektedir. Eğitimimize «millî» diyebilmek için en az bir yalancı şahide ihtiyac var.

Vatana millete faydalı olması için okula gönderdiğimiz genç yavrularımız, ta ilkokuldan başlayarak Üniversiteye kadar yabancı zehri katre katre olmaktadır. Ondan sonra da tam bir vatan haini, millet düşmanı olarak yetişmektedir.

Diyeceksiniz ki, talebelerimizin hepsi mi öyle? Hepsini mi demokratik düzenin yerine komünizmi getirmek için kızıl ordu kuruyor, banka soyuyor, adam kaçırıp öldürüyor? Elbet hepsi değil; hatta parmakla gösterilecek kadar az bir kısmı. Ancak bu ajanları bu hale getiren en belli başlı tesirin bunların aldığı kültür olduğunu kim inkâr edebilir? Hiç kimse. Öte yandan gençliğimizin büyük bir kısmı da kozmopolit ve en yanıcı bir hayat felsefesi içinde, kendinin ve milletin içinde bulunduğu

şartlardan bihaber değil mi? Bu kitleye de böyle bir felsefeyi aşılayan unsur büyük nispette eğitim olmuyor mu? Zira daha ilkokuldaki «Alfabe»yi alıp göz atacak olursak en başında «uyu uyu yat, yat yat uyu» ibarelerini görürüz. Daha ilk mektep sıralarında küçük yavrularımızın zihni böyle bir telkin altında kalyor. Bu Alfabe'yi ben yazsaydım herhalde «uyu uyu yat» yerine

**MİLLÎ HARP SANA
YİĞİTİ KURMAK İÇİN
HAVA KUVVETLERİNİ
GÜÇLENDİRME
VAKFI'NA
YARDIM EDİN İZ.**

«çalış çalış yüksel» yazacaktım.

Daha sonra ortaokul sıralarında ise uyutulan bu yavrunun kafatası açılmakta, materyalizm, gayri millî ve kozmopolit kültür yavaş yavaş kafasına doldurulmaktadır. Tarihi materyalizmin metoduyla yazılan Tarih Sosyoloji, psikoloji gibi kitaplar; Dialektik materyalizm metoduyla yazılan fizik, kimya ve biyoloji gibi kitaplar ilim maskesiyle yapacağı tahribatı layıkıyla yapmaktadır. Biyolojide «Darvin'in insanın maymundan geldiği nazariyesi»; tarihte milletlerin ideolojik kavgalarını mîde kavgası (1) olarak nitelendiren ibareler; fizik ve kimyada birbirini tekdüz eden sözde kanunlar öğrencinin zihnini iş-

lemez hale getirmektedirler. Hayatı ve kainatı feylesof adı verilen okul hastalarının zihin çarpıklıklarıyla izaha çalışan felsefe ise bu tahribatı hızlandırmaktadır.

Bütün bunlara Üniversite sırdlarında ilim diye okutulan Karl Marx'ın Engels'in ve diğer komünist liderlerinin felsefeleri de eklenince; kendi yönünü kendisi çizemeyecek kadar kültürsüz olan kimseler komünist hücrelerinin eline düşmektedir. Okullarda alınan materyalist ve Marxist kültürle, hücrelerin ihtilalci felsefesi birleşmekte, neticede ortaya bugünkü komünistler gibi ihtilalci hainler akmaktadır. İşte bugünkü eğitim sistemimizin şu görünen yüzüyle bu sivrisinekleri yetiştiren bir bataklık halindedir. Bir memleket halkını sıtma gibi bir illetten korumak için mücadele usulü sivrisinekleri tek tek yakalayıp enterne etmek ve tesirsiz hale getirmek değil, bataklığı toptan kurutmaktır. Bu sebeple bugün ülkemizi çevreleyen tehlikeleri bertaraf edebilmek için de eğitim sahamıza «millî» bir yönde islah etmek mecbur-

ORDUMUZLA E LELE

Bilindiği gibi yurdumuzda Türk Hava Kuvvetlerinin Geliştirme Vakfı kurulmuştur. Bu vakıf, halkımız ve bazı kuruluşlarımız tarafından desteklenip, ilgi görmüştür. Ancak toplanan para 25 milyon Türk Lirasını bulmuştur. Kendi çalıştığım köyde 200 lira toplayıp Ziraat Bankası-Yavuzeli kanakalya Ankara'ya gönderdim. Bu paranın toplanmasında kö-

**KENDİ UÇAGIMIZI
KENDİMİZ YAPALIM.
HAVA KUVVETLERİNİ
GÜÇLENDİRME
KAMPANYASINA
KATILALIM.**

yün imamının maddî-manevî yardımını okdu. Damlaya damlaya göl olacağına göre yardım edelim. Gayemiz: Millî Havacılık Sanayimizin kurulup geliştirilmesidir. Unutmayalım ki, millî harb sanayini kuramayan milletler, cesaretsiz bir politika takip etmekten mahrumdurlar. Fransa'dan mirage uçakları alan Libya'nın Çad devletine yardımlarını kestikleri gibi... Hava Kuvvetleri Komutanımız Sayın Orgeneral Muhsin Batur şöyle diyor: «Jet motoru haric, jet yapabiliriz» Temennimiz budur. İnşallah jet motorunu da yapabiliriz.

VATAN VE BAYRAK

Dalgaları göklerde ey nazlı bayrak,
Senin için adamsun canımı.
Bu vatan bizindir, benim bu toprak,
Ya Rabbi uğruna akıt kanımı.

En büyük rütbedir, bize verirsen;
En büyük devlettir, bize verirsen;
Ey millet evladı eğer bilirsen,
Ceddin bu uğurda verdi canını.

Bu vatan dünyada emsalsiz olan,
Tek vatandır, milletime tek vatan,
İçinde al kanla kefensiz vatan,
Nice şehitlerin akmıştır kanı.

Milletimin şanı cihanı tutmuş,
Tarihler boyunca yaşamış dırmuş,
Yüz yıllar içinde hep bağlı kalmış,
Asla yitirmemişti imanını.

Devam edecektir dünya durdukça,
Türk esir olamaz, vatan da mahzun
Albayrak göklerde mekan tuttukça,
Türk milleti kaybedemez şamını.

**HÜSEYİN İZKARAHAN
İZMİR**

lık halindedir. Bir memleket halkını sıtma gibi bir illetten korumak için mücadele usulü sivrisinekleri tek tek yakalayıp enterne etmek ve tesirsiz hale getirmek değil, bataklığı toptan kurutmaktır. Bu sebeple bugün ülkemizi çevreleyen tehlikeleri bertaraf edebilmek için de eğitim sahamıza «millî» bir yönde islah etmek mecbur-

riyetindeyiz. Yoksa sıtmaya yakalanmış belde halkı gibi millet olarak hayattan çekiliriz.

**MEHMET GÜRSU
HUKUK FAKÜLTESİ
ÖĞRENCİSİ**

KADIKÖY

EN MERT İNSAN

Dünyada unutulmayacak bir şey var sa,
Oda bir vatandır,
En mert insan şehit düşmüş,
Toprak altında yatandır.

Ekip biçtiğimiz bir yer varsa,
Oda bir vatandır.
En büyük insan vatan ve bayrak uğrunda,
Toprak altında yatandır.

Bir şeye özlem duymuşsak eğer,
Oda bir vatandır,
Unutulmayacak biride varsa,
Kara topraklar altında yatanlardır.

**Yazan
Zeki Atay**

vatan boreudur.

Değerli padişahlarımızdan Kanunî Sultan Süleyman zamanında her yıl bizden artan 7 gemiyi yabancılara satardık. Fakat şimdi durum değişmiştir. Ama Türk milleti kendine dönerse Kanunî'nin torunları olduğunu ispat edecektir. Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakın... Çünkü her şey aslına çeker. Ordumuzun her kademesine yardım edelim. Vatan ve namus selâmeti için. Allah'tan dileğimiz, vatanımızın hür, milletimizin payidar olmasıdır.

ABDÜLKADİR ERBAHÇECİ

Öğretmen - Gaziantep

Anayasa Değişikliği Üzerine Notlar

Türkiyemizde uzun zamandan beri tesirini hissettiren ekonomik, sosyal ve siyasî kriz, nihayet kuvvetli bir elin müdahalesi neticesinde, acil ve gerekli tedbirler alınmasına imkân verecek bir ortama yerini bırakmıştır. Bugün rey endişesinden objektif olarak uzak kalmanın bütün imkânlarına sahip bir icra vardır. Bu, Türkiye için mutlaka değerlendirilmesi gerekli bir imkândır. Bu imkânı aydınlarımız, partilerimiz en iyi şekilde değerlendirmelidir.

Bugün Türkiye'nin problemi var oluş problemi. Tarihin objektif tetkiki, bu hususu açıklar. Milletlerin kendi varlıklarını devam ettirmeleri meselesi, bütün meselelerin esasıdır. Kurulan bütün nizamların, meşrû olup olmadıkları, millete kendi varlığını devam ettirmeye hizmet ettikleri ve bunu temin ettikleri vakası ile ölçülebilir. Ferdin şahsiyet haline gelişini temine yarayan, imkânlar, haklar ve hürriyetler, sosyal bir realite olan milletin varlığı ve gelişmesi için gerekli disiplin ve nizam ile âhenkî bir şekilde telif edilebilmelidir.

Çünkü fertler doğrudan doğruya insan cinsinin en küçük parçaları değildir. Fert insanlık camiasına, kendini milletinden hissettiği ve bu şuurun geliştirdiği şahsiyet nisbetinde bağlıdır. Fert, şahsiyetini, millî kültürün vasatında inşa eder. Millî kültürün güçlü olduğu ve millet hayatına tesir ettiği ölçüde, fertlerin şahsiyetleri gelişebilir. Ferdî hürriyetinde, şahsiyetin bir vasıtası olduğu belirtildiğine göre, şahsiyeti geliştiren millî hayatın varlığını muhafaza ve gelişmesine hizmet, en mukaddes vazifeler arasında olmak lâzım gelir. Böylece dizginsiz bir hürriyet gaye olmadığı gibi, ceberut bir devlet de hedef olamaz. Fert bir gerçek olduğu gibi, millet de sosyal bir realitedir. Binaenaleyh kanunlarımızı yaparken, bu birbirini içine giren iki realiteyi daima göz önüne getirmek gerekecektir.

Kanunların menşei ve maniyetli, daima tartışılmıştır. Ancak kanunların, insanın ve toplum hayatını tanzim için var oldukları şüphesizdir. İnsan ve toplum ise, bugün bir dereceye kadar anlayabilen belli kanunlara uymayan sistemler ise sadece bir tazyik vasıtası olmak haddundan öteye geçemez.

Bu gerçeği şöyle ifade etmek de mümkündür. Kanunlar, bir milletin inanç, ahlak, ideal ve alışkanlıklarına uygunsa, veya onların ilmi bir anlayışla yapılmış takibine dayanıyorsa, kendisinden beklenen neticeleri verecektir. Değişik hukuklar arasında benzer veya aynı prensipler bulunsun bile, bir millet diğerinin bir kopyesi olmadığı için bir milletin hukuku, diğerini aynı ölçüde tatmin edemeyebilir. Veya zararlı tesirler hasıl edebilir.

Bugün için aktüel hale gelmiş problem, bir Anayasa değişikliğidir. Bu genel istek neyi ifade eder? Aydınlarımızın, Anayasanın, sadece milletimizin varlığını muhafaza ve onun kudretli bir millet halinde, insanlık camiasında yerini almasını temine yarayan bir âlet olduğunun şuurunu taşıdıklarını gösterir. Ve zaten millet de hissi selimi ile bu gerçeği anlamış bulunmaktadır.

Fakat burada, Anayasa değişikliğinin neleri temin edip, neleri temin edemeyeceğini, soğukkanlılıkla düşünmeye mecburuz. Bilinir ki, Batı âleminde ilk anayasalar, Fransız ve Amerikan anayasalarıdır. Diğer milletler de, yaptıkları ihtilâl veya reformların esprisini aksettiren anayasalarını ekseriya, bu anayasalardan almışlardır. Derken, Rus ihtilâli komünist bir anayasa ortaya koymuştur. Anayasa iktibası, daima örnek alınan milletin sosyal ve ekonomik seviyesine varmak gayesini güden milletlerin müracaat ettiği bir yol olmakla beraber, istenen ve beklenen neticeyi vermemiştir.

Bu durumun, yukarıda izah edilen, kanunlar bir milletin sosyal, siyasî, ekonomik ve moral gelişmesinin, belli bir safhadaki ifadesidir gerçeği ışığında mânâlandırılması mümkündür.

Ancak, İngiltere gibi bir devletin yazılı Anayasaya sahip olmayışı, fakat buna rağmen II. Cihan Harbinin sonlarına kadar, kuvvetli devlet olarak kalabilmesi ve Avrupa demokrasisinin beşiği olarak bilinmesi, üzerinde durulacak bir başka meseledir. Kimse İngiltere'de yazılı bir anayasanın bulunmayışını, İngiltere'de demokrasinin mevcut olmadığı şeklinde yorumlamamaktadır. Bu gerçek de yazılı anayasaya sahip olmanın mutlak bir imtiyaz olarak gösterilemeyeceğini ve izafi bir kıymet arzettiğini gösterir.

Bugün anlayışımız, 1876'lardaki bazı aydınların, Anayasayı her derdin devası saydıkları çocukluktan uzak bulunuyor. Fakat bu teminat kâfi değildir.

Gerçi Anayasa, prensip olarak bütün kanunların nazımıdır. Ve hiçbir kanun Anayasaya aykırı olamaz. Bunu hukuk devletinin bir icabı sayıyoruz. Fakat kanunlar netice itibarıyla, devletin temel müesseselerine, iktidarın kullanılış yolunu gösterdiği vakası karşısında, kanun onu tatbik edeceklerin zihniyetine sıkı sıkıya bağlı bulunmaktadır.

Bilindiği gibi Anayasa, önce devletin iktidarını kullanış şeklini tayin ediyor. Sosyal bir müessese olan devletin selâhiyetleri ve vatandaşlarına karşı görevleri vardır. Devlet bu görevlere riayet eder. Bunlar temel haklardır. 1924 Anayasası, hâkimiyetin kayıtsız şartsız milletin olduğu prensibine bağlı idi. Ve TBMM'ni hem icra, hem de teşri yetkisini kullanan temel organ olarak ifade etmişti. Bu o devrin gereği olarak, kuvvetli bir hükümet kurmayı temin eden diğer şartlarla teçhiz edilmişti. Ancak bu Anayasa, vatandaş haklarını daraltan ve bir parti diktatörlüğü kurmaya müsait telâkki edilince, 1960'dan sonra değiştirilmesi cihetine gidildi. Bu sefer, 1961 Anayasası vatandaş hürriyetlerini genişletir ve ona ekonomik ve sosyal bir öz kazandırırken, icrayı muhtemel bir dikta idaresine mani olucu kayıtlarla gözle görülecek kadar zayıflatmıştı.

Ancak, 1961 Anayasasının Parlamente'ye ve icraya tahmil ettiği vazifeler arasında bazıları gerçekleşmiş sayılabilir. Meselâ, Anayasa Mahkemesi Kanunu kabul edilmiş, DPT kurulmuş ve kanuna uygun olarak çalışmaya başlamıştı. Bugün ifade edilen Toprak Reformunun, Anayasanın tahmil ettiği vazifeler meyanında sayılabileceği şüphelidir. Nitekim bay Nihat Erim bu görüştedir. Toprak Reformunun yapılabilmesi için, Anayasa değişikliğini zarurî telâkki etmektedir.

Şunu kesin olarak söylemeliyiz ki, mevcut Anayasa ile pek çok şeyler yapılabilir ve memleket 12 Mart muhtırasının verilmesini gerektirecek şartların içine düşürülmeyebilirdi. Bu hususla siyasî iktidarlar bizce tam bir acz göstermişlerdir. Nitekim, muhtırada bu husus ima edilmektedir.

Türkiye'de insanın insanca yaşamasını temin için alınacak tedbirleri candan alkışlamak ve Türk Milletini, insanlık âleminin jleri, müreffeh ve kuvvetli Türkiye'yi yapmak için girişilecek reformları kim tasvip etmez? Yeter ki bunlar, gerçekten arzulanan mahiyette olsunlar. Ancak, millî kalkınmanın temelleri atılırken, ferd hak ve hürriyetlerinin, milletimizin büyük kalkınma hareketi için vazgeçilmez birer mecburiyet oldukları gerçeğini unutmamalıyız. Zira milletin en tabii hakkı olan fikir, vicdan ve söz hürriyetinin milletin büyük enerjisinin kalkınma hareketine candan iştirakini sağlayan temel faktör olduğu unutulmamalıdır.

YENİDEN MİLLÎ
Mücadele

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DÂVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 72

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

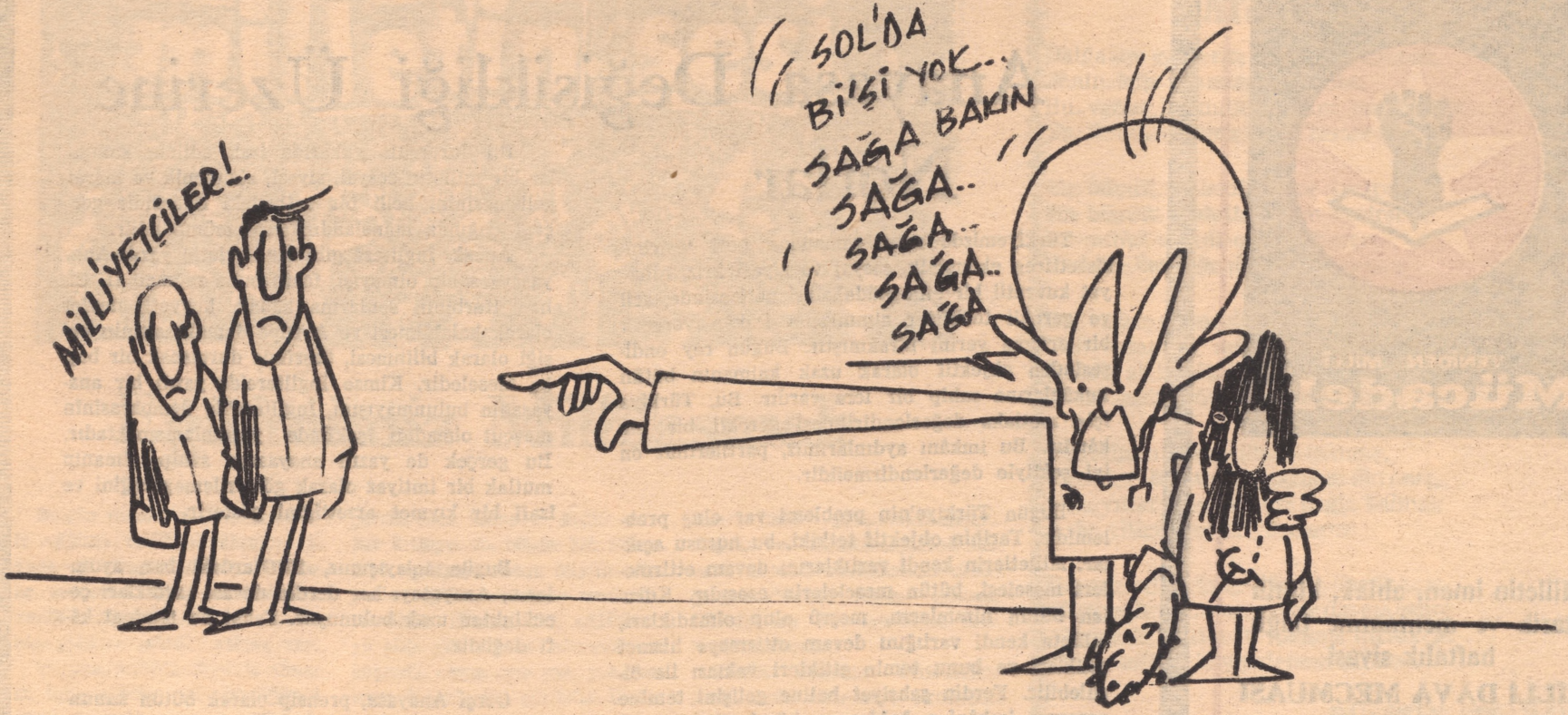
BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

İnönü'nün Koruduklarının Suçları Ne?

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığına tutuklananların tam listesi açıklanmış bulunuyor. 155 kişi olan bu rakam, sayısı itibarıyla göze küçük görünmekle beraber, haklarında açılan davalar yönüyle hayli önemlidir. Türkiye'de anarşinin kökünün bihakkın kazınması gerektiği, anarşi ve onu doğuran kaynakların başı ezilmediği müddetçe hiçbir önemli memleket probleminin çözüme bağlanamayacağı, ordu kademelerince anlaşılmış bulunuyor. Gerçek odur ki; üç - dört senedir yurdumuzda mevcudun üzerine her ne ilâve etmişsek, ondan beş fazlası tahrib edilmiştir.

İşte Orta Doğu Teknik Üniversitesi... Hadiseler vuku bulalı ne kadar zaman geçti. Fakat tamirat ve onarım hâlâ bitmiyor. Kimin malını kimler tahrib ediyor? Sormak lâzım. Bu milletin fakir evlâdının alın terinden koparıp alınan vergilerle bina edilen üniversiteler, fabrikalar, binalar ne hakla yerle bir edilecek? Ve ne hakla öğretim faaliyetleri, üretim faaliyetleri aksayacak? Fakir milletin bir an evvel zenginleşmesi, kalkınmamızın kolaylaşması önüne dikilen bu manialar mutlaka ortadan kaldırılmalıydı. Anadolu'dan ana babaların binbir ümitle okumaya gönderdikleri evlâtlarının, her akşam radyolardan hedefini sapıtmış tabanca kurşunuyla ölüm haberini beklemeliydi.

Milletin mesuliyetini omuzlamış durumda olan ordu; milletin ahını, millet düşmanlarında elbet bırakmayacaktı. Zira onlar her türlü mefahirimizi, en kutsal değerlerimizi, tarihin şerefli ordumuza en galiz küfürlerle tahkir etmeye yeltenmişlerdi. Bunca hakarete dayanacak yürek, a dam sende diyecek insan yoktur Türkiye'de...

Türk Milletinin haklı bir infialine müzüm kalmadan, en meşru yollarla Türk Ordusu, halkımızın hislerine tercüman oldu ve ilân edildiği şekilde 155 kişi tutuklandı.

Tutuklanan solcular hakkında açıl-

an davaların hiç de şakaya gelir tarafının olmadığı görülüyor. Her ne kadar İsmet Paşa'yla yaptığı konuşmadan sonra, tevkifler üzerine tereddütler salan Başbakan Nihat Erim ve Adalet Bakanı, meselenin vaha-

metini herhalde ordu kadar hissetmiş değil. Veyahut Fransız Yahudi gazetesi Le Monde'un çirkefçe yanlış haber yaymasından haddinden fazla endişeye kapılmışa benzerler. Unutmamalıdır ki; düşmanı his-

sen de olsa tatmin etmeyi aklına koyan bir iktidar, şimdiden mağlûp demektir. Yaptığı icraatten emin olan doğruluğuna inanan iktidarlar, dâvalarına kuvvetli hücumlar karşısında işe daha etkin sarılmakla kuvvet kazanırlar.

İNÖNÜ, TARİHİ ROLÜNÜ OYNAMAYA BAŞLIYOR

Bu arada İsmet İnönü'den çatlak sesler çıkmaya başlamıştır.

Tevkif edilen komünistlere ham kesilmesi, İnönü'nün yaşıyla toplamak imkânına sahip olduğu itibarını bir defa daha kaybettirmişe benziyor. İlk günler ne konuşacağını şaşırıp ve tam bu civcivli zamanda a meliyat olmayı gözden kaçırmak için fırsat bilen İnönü, orduyu da böylece kendisi hakkında doğru bir hüküm sahibi olmaya sevkedecektir. İsmet Paşa'nın, kendilerini korumasından doğan bir güvenle komünistler, tek rar konuşmaya başlayacaklardır. Bir kere daha ortaya çıkmıştır ki, İnönü komünizme karşı değildir. Ancak İnönü'ye pereştiş gösterilsin yeter.

Güvenlik kuvvetlerini ve adli mercileri tereddüte sevk etmek niyetini taşıyan İnönü'nün lâflarını, millet bir kere daha dikkatle değerlendirebilir fırsatı bulmuştur.

İnönü'nün endişesi, komünistler Sıkıyönetimce ezilirse; memleket sulhe, sükûna kavuşur ve milliyetçiler yıpranmadan bu imtihanı verirler. O ister ki, sola çekilen kılıç, millete de çekilsin.

İnönü'nün vehametini tedricen azaltmaya gayret ettiği tehlike, o derece vahimdir ki, aklı başında her vatansever nasıl olur da bu büyük tehlikeleri farketmediğine yanar.

SUÇLULARA HANGİ CEZALAR VERİLECEK?

Meselâ, Sıkıyönetimce haklarında dâva açılan 155 kişinin suçlarını görelim:

Türk Ceza Kanununun 141., 142., ve 146. maddeleriyle ilgili 100 kişi hakkında dâva açılmıştır. Bu maddeler, on yıldır tatbikattan düşürülme-ye çalışılan maddelerdir. Ve baştaki

Arananlar ve Tevkif Edilenler

Askeri Ceza Kanununun 94. ve Türk Ceza Kanunu'nun 141., 142. ve 146. maddeleri gereğince tutuklananlar:

1 — Ziya Büyükkayalar, 2 — Ömer Şalkıran, 3 — Cabit Uzunhasan, 4 — Ahmet Ergüden, 5 — Aydın Kayır, 6 — Ruhi Demirören, 7 — Coşkun Erkan, 8 — Mehmet Tuncay, 9 — Necat Çetinkaya, 10 — Şakir Ünlüyici, 11 — İsmail Cankardeş, 12 — Hüseyin Atalay, 13 — Volkan Rıfvanoglu, 14 — Orhan Altan, 15 — Özmetin Azman, 16 — Mehmet Aktüre, 17 — Lütfü Yılmaz, 18 — Çetin Alcan, 19 — Mehmet Sağlam, 20 — Erol Kartal, 21 — Mesut Ay, 22 — Yücel Ersoy, 23 — Ercüment Toker, 24 — Ali Kırcı, 25 — Mustafa Süzer, 26 — Seçkin Padır, 27 — Saim Kiroğlu, 28 — Hikmet Çelik, 29 — Atilla Egemen, 30 — Erol Kızılelma, 31 — İzzet Özkaya, 32 — Erkan Dirik, 33 — İhsan Yanar, 34 — Bahattin Engin, 35 — İhsan Karabulut, 36 — Ayhan Kandaş, 37 — Şahin Alökkan, 38 — Bülent Dinçer, 39 — Ertan Noyan, 40 — Ahmet Akkücü, 41 — Cengiz Kılıç, 42 — Remzi Arasan, 43 — Mülayim Tunceli, 44 — Kadir Birdal, 45 — Mehmet Arabacı, 46 — Taner Önder, 47 — Faik Bakkalcı, 48 — Şamil Altan, 49 — Kemal Köksal, 50 — Ahmet Zafer Ergun, 51 — Celâl Sayarer, 52 — Erhan Ünal, 53 — Selim Yalçiner, 54 — Şinasi Maktay, 55 — Okan Esmen, 56 — Cumali Ülgün, 57 — Alkım Altuğ, 58 — Abdullah Gelgeç, 59 — Kubilay Kutlu, 60 — Şevki Erancan, 61 — Nurettin Doğan, 62 — İbrahim İşyar, 63 — Necati Çığsar, 64 — Basri Dede, 65 — Ahmet Muhtar Göbük, 66 — Bilâl Yeşilyurd, 67 — Süleyman Ersen, 68 — Niyazi Türk, 69 — Tefik Aldemir, 70 — İsmet Yalçinkaya, 71 — Emin Babakus, 72 — Mehmet Akmaner, 73 — Sırrı Öztürk, 74 — Settar Başol, 75 — Mehmet Kurt, 76 — Hasan Yaygın, 77 — Erdöl Boratap, 78 — Osman Şiar Yalçın, 79 — Selman Kaya, 80 — Hüseyin Eker, 81 — Yusuf Hocaoglu, 82 — Kürşat İstanbullu, 83 — Yahşi Karamollaoğlu, 84 — Münip Coşkun, 85 — Mükrimin Tekin, 86 — Ahmet Erdiğ Balaban, 87 — Necati Mert, 88 — Ahmet Şahin, 89 — Burhan Bursa, 90 — Muzaffer Şatır, 91 — Reha Yalçın, 92 — Sabri Eryılmaz, 93 — Naci İstinyeli, 94 — Refahattin Serdar, 95 — Ahmet Hamdi Dinler, 96 — Hüseyin Özyamanoglu, 97 — Yıldırım Eryılmaz, 98 — İlker Yerlikaya, 99 — Erdoğan Sarıkaya, 100 — Mustafa Göksu.

Gıyabî tutuklama:

Askeri Ceza Kanununun 94. ve Türk Ceza Kanunu'nun 141., 142. ve 146. maddeleri gereğince haklarında gıyabî tutuklama kararı verilenler: 1 — Dr. Hikmet Kıvılcımlı, 2 — Selâhattin Okur, 3 — Doğan Ünsalan, 4 — Hayri Çelik, 5 — Atilla Sarp, 6 — Mehmet Aslan, 7 — Metin Eşreşoğlu, 8 — Namık Kemal Boya, 9 — Nahit Töre, 10 — Avni Gökoğlu, 11 — Mehmet, 12 — Serdar Yıldırım, 13 — Necdet Dizman, 14 — Necmi Özkapı, 15 — Naci Gürbüz.

NEJAT ARUN'UN İTİRAFLARI

Asılsız Katil İmâlcilerini Utandırmaz mı?

KOMÜNİSTLER ADAM ÖLDÜRECEK MİLLİYETÇİLER KATİL İLÂN EDİLECEK

Sıkıyönetimin ilânından sonra haklarında dava açılan komünistlerin ve anarşi yatağı Dev-Genç üyelerinin güvenlik kuvvetlerine teslim olmamakta direndikleri görülüyor. Yakalasıya kadar çıkardıkları her hadiseyle bundan önceki hükümetin itibarını yok ettikleri gibi, şimdi de ordunun otoritesini ve dünya efkârı umumiyesinde itibarını yıkmak niyetiyle çırpınmaktadırlar.

Yakalanan şahıslar arasında Nejat Arun adında bir katil de bulunuyor. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca yakalanan Nejat Arun'un hadisesi, üç dört yıldır oynanan meşum oyunların, adam öldürme plânlarının da maksadını açıklaması bakımından son derece önemlidir. Siyasal Bilgiler Fakültesine bağlı Basın Yayın Yüksek Okulu öğrencisi olan Mustafa Kuseyri adındaki Elbistanlı alevî bir genç en yakın arkadaşı Nejat Arun tarafından vuruluyordu, önemli olan vuranın da vurulanında aşırı solcu şahıslar olmasıdır. Ertesi gün olay gazetelere «Siyasal Bilgiler Fakültesini gece gerici bastı, devrimcileri katletti ve kaçtı. Hadise gericilerle polislin işbirliğinden başka bir şey değildir.»

Halbuki bu fakülte; devletin valî, kaymakam, hariciyecî yetiştiren bu fakültesi komünistlerin silâhlı işgalinde olup dışarıdan basılması katıyen mümkün değildir. Zira eski iç işleri bakanı, komünist hamisi Haldun Menteşeoğlu zamanında aynı fakültenin yurdunda bir arama yapmak isteyen polis, yurdu saatlerce süren silâhlı bir müsademedi sonra ele geçirebilmişti. Böyle olunca hangi milliyetçi grup kalkıp ta Siyasal Bilgiler Fakültesine baskın yapabiliirdi. Hatta o sıralar yurdun ve fakültenin ci-varından bile geçilemiyordu.

Komünist yuvası haline gelen fakülteye bir silâhlı baskının yapıldığı polisse tesbit edildiği gibi civar sakinlerince de böyle bir hadiseye rastlanmamıştı. Buna rağmen hadise komünistlerce ters yüz edilmiş ve basına, adli bir oyunun tatbiki olarak takdim edilmişti: «Gericiler bir devrimciyi daha kanlar içinde yere serdiler.»

Biz hadisenin hemen akabinde işi böyle olmayacağını yazdık. Milli

yetçilerce irtikâb edilmesi mümkün olmayan bu hareket, mecburen kendi lerince işlenmişti. O zamana kadar bütün hadiseler sağ-sol çatışması olarak izah edilip giderken «komünistlerin kendi arkadaşlarını öldürdükleri iddiası» sadece bir iddia olarak mı kalacaktı?

Elbette hayır! Beynelmîl komünizmin bütün dünyada yürüttüğü mücadele yollarını bilenler, bu hadisenin iç yüzüne nüfuzda güçlük çekmezler. Bu şöyledir:

1 — Komünistler faaliyetlerini hem sol fikrin propagandası, hem de karşılarındaki organize güç olarak polis ve orduyu silâhla zaafa uğratmayı ilk prensip olarak kabul etmişlerdir.

2 — Bu sebeple adam öldürmekten hiç bir zaman geri durmazlar. Kendilerine karşı mücadele eden anti-komünist cepheyi paniğe uğratmak için bu fiillerini milliyetçi cephehâlin fikren temayüz etmiş fertlerine çevirirler.

3 — Komünistler kendi aralarında ihtilâf doğuranları, hücrelerden ayırmak isteyenleri öldürürler. Bu Çin'de ve Rusya'da çok görülmüş hadiselerdendir. Fakat bu son öldürme olayının faili olarak karşı cephe veya polis itham edilir: (Bu mevzuda 27 Ekim 1970 Tarihli 39. sayımızda geniş bilgi vardır.)

Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesi sonuncu maddenin tatbikinden başka birşey olamaz.

Bundan bir sene evvel 2 Haziran 1970 tarihli Yeniden Millî Mücadele'de aynen şunları yazmıştık:

«Darbe teşebbüsü bir yana öğrenci Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesi hâlâ aralanmamıştır. Kuseyri'nin Elbistan alevî kürtçülerinden olması yeni bir ihtimalin ortaya çıktığını gösteriyor. Bir zamanlar komünistlerle müşterek cephede bulunan siyasî kürtçülerin bu cepheden sıyrılmak emel ve gayretleri su yüzüne çıkmış bulunuyor. Acaba, Kuseyri komünistlere bir ihanette bulunduğu için mi öldürüldü? Yoksa komünistlerin bazı sırlarını mı biliyordu? Öyle ya...! Solun hakimiyeti altında bulunan Basın - Yayın Yüksek Okulunda bir talebenin öldürülmesi kimin işi olablirdi? Hemde talebe cemiyeti odasında. Olay komünist siyasî - kürtçü çatışması yönünden dikkate değer, Kuseyri'nin ölümü ile komünizm yeni oyunlar peşindedir. Komünizmin alışıla gelen stratejisidir bu...»

Ne var ki komünistlerinkasıtlı propagandası tutmuştu. Bunu fırsat bilen komünizmin kaynakçılığını yapan devrim yobazı solcu profesörler derhal fakülteleri üçer gün kapatıp yas ilân ettiler. Başta Mümtaz Soy-sallar, Bahri Savaşlar, Uğur Alacakaptanlar. «Anayasaya Saygı Yürüdü» diye anarşiyi bizzat kendileri körüklediler. Üniversitenin hukuk, kanun ve felsefesi de kanunsuzluğa cevaz verip, sokaklara dökülmekten çekinmedi. Bu hareketleri ise «masum gençlerin» (!) ilyice yoldan çıkmasından başka neyi doğurabilirdi?

Biz işin berî tarafına dönelim:

M. Kuseyri'nin katili kısa zamanda tesbit edildi. Katil bakanın bizzat kendi verdiği emirle ilân edilip duyurulmadı. Bu şalbe de ayrıca milliyetçilerin alınanda bir leke olarak kaldı.

Bu hadise bizdeki ölüm hadiselerini açıklamakta bir kıstas olmadır. Yani, hadiselerle adli cinayetler gözüyle bakılmaz. Hadiselere sol ideolojinin dünyanın her yerinde cari olan taktikleri yönüyle bakmalıyız. Aksî türlü bir davranış komünizmi taktik ve strateji yönüyle tanımayan cahillerin işidir. Hakim ve savcılarımız bu tip davalara derinliğine eğilmelidirler. Artık ilyice ortaya çıkmıştır ki sol, dışardan yardım alan ve başa geçen, kendini bir ordu olarak takdime kalkan haince saldırganlığın içindedir.

Türkiye'de meydana gelen anarşik olayların esas faillerinin kim oldukları (Devamı 13'te)

Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesinin hemen akabinde, gerçek suçlu belli olmasına rağmen, suçluyu açıklamaktan uzun bir müddet kaçınan Menteşeoğlu, ancak komünistler gerekli propagandayı yaptıktan, yeterli bir efkârı umumiye meydana getirdikten sonra harekete geçmişti. Me-muamrazın bundan altı ay ön bu konudaki yazısı.

Bundan bir sene evvel 2 Haziran 1970 tarihli Yeniden Millî Mücadele'de aynen şunları yazmıştık: «Darbe teşebbüsü bir yana öğrenci Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesi hâlâ aralanmamıştır. Kuseyri'nin Elbistan alevî kürtçülerinden olması yeni bir ihtimalin ortaya çıktığını gösteriyor. Bir zamanlar komünistlerle müşterek cephede bulunan siyasî kürtçülerin bu cepheden sıyrılmak emel ve gayretleri su yüzüne çıkmış bulunuyor. Acaba, Kuseyri komünistlere bir ihanette bulunduğu için mi öldürüldü? Yoksa komünistlerin bazı sırlarını mı biliyordu? Öyle ya...! Solun hakimiyeti altında bulunan Basın - Yayın Yüksek Okulunda bir talebenin öldürülmesi kimin işi olablirdi? Hemde talebe cemiyeti odasında. Olay komünist siyasî - kürtçü çatışması yönünden dikkate değer, Kuseyri'nin ölümü ile komünizm yeni oyunlar peşindedir. Komünizmin alışıla gelen stratejisidir bu...»

İki madde komünizm suçunu mevzu etmektedir. 146. madde ise daha ağır suçları kapsayan maddelerdir. Öyleyse ortada ağır suçlar, büyük isyan alâmetleri vardır ki, Sıkıyönetim ilân edilmiş ve yıllardır işlemeyen maddeler tatbikata konumustur.

Biz burada Türk Ceza Kanunu'nun 146. maddesinin aynen alalım ve İnönü'nün küçültmeye çalıştığı suçların mahiyetini bilelim.

Türk Ceza Kanunu'nun 146. mad: «Türkiye Cumhuriyeti Teşkilâtı Esasî Kanununun tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya il-gaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisi'ni iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs edenler, idam ceza-

sına mahkûm olurlar.

65'inci maddede şekil ve suretlerle gerek yalnızca, gerek birkaç kişi ile birlikte kavli veya takrirî veya fiilî fesat çıkararak veya meydan ve sokaklarda ve nâsın toplandığı mahallerde nutuk irad veyahut yafta talik ve negriyat ıcrâ ederek bu cürümleri işlemeye teşvik edenler hakkında, yapılan fesat teşebbüs derecesinde kalsa dahi, idam cezası hük-molunur.

Birinci fıkrada yazılı suça ikinci fıkrada gösterilenden gayri surette iştirak eden fer'î şerikler hakkında beş seneden, onbeş sene kadar ağır hapis ve amme hizmetlerinden müebbeden memnuniyet cezası hük-molunur.» (Ağır Ceza)

«12 Mart» Öncesi Hükûmetlerin Hatasına Düşmeyiniz

Millete Yeni Zam ve Vergilerin Yükü Ağır Gelir

— Zincirleme zam... vergiler den sonra İETT idaresinin otobüs ücretlerine koyduğu zamlar bardağı taşırılmıştır. Millet, bu ağır yükü nasıl çeksin. Yeni vergiler ve zamlar, bazı huzursuzlukların kaynağı olacaktır. Hükümetten gayri memnun olanların oranını artıracaktır. Hükümetin son derece dikkatli olması lâzım gelen bir devredeyiz. Resim 1. E.T.T. Genel Müdür Muavini Fahri Aksoy'u gösteriyor.

Personel Kanunu ile birlikte gelen zam furyasının üzerinden tam bir yıl geçti. 9 Haziran 1970 tarihli mecmuamızı okuyanlar, yapılan zamların kimlere kâr temin ettiğini ve kimlerin de belini büküğünü bildikleri gibi, mason güdümli iktidarların takip ettikleri o zamanki gayri milli ekonomi politikasının acı ve düşündürücü neticelerini de hatırlayacaklardır.

Son günlerde arkası arkasına gelen PTT, Elektrik ve İ.E.T.T. (İstanbul Elektrik, Tranvay — Tünel İşletmesi) zamları da zaten büyük bir mali sıkıntı içinde bulunan milleti-miz daha vahim şartların içine itmektedir. Zira öncekiler olduğu gibi, yeni zamlar da doğrudan doğruya işçimizi, orta halli memurumuzu, esnaf ve sanatkarlarımızı alâkadar etmektedir.

Şimdiye kadar iç piyasada takip edilen belli başlı yol şu olmuştur: Zarar ettiğini söyleyen her müessese ve işletme, sırtını doğrudan doğruya millete dayamıştır. Milletin en hayati ihtiyaç maddeleri bu sayededir ki ateş pahası yükselmiş, bazı zümreler bu sebeple boykot ve yürüyüşler tertiplemiş, fabrikalarda grev ve işgaller olmuştur. Ve bugün vatani parçalama ve devleti yıkma hareketinin mesulleri olan komünist eşkiyalar böyle bir havayı istismar gayesiyle silâha sarılmışlardır. Dolayısıyla ilk yapılacak iş, millete zam üstüne zam yüklemek olmamalıdır. Eğer icraat safhasına konulması gerekli bir mesele varsa o, Türkiye'yi bugünkü şartlara getirmede en büyük rolü oynayan kuvvete karşı yapılmalıdır. Nedir o kuvvet?

EKONOMİMİZE KİMLER HAKİMDİR?

O kuvvet, mazlumların göz yaşının ve ızdırapların mesulü olan kuvvettir ki, iktisadiyatımızı o kontrol eder, vurgunları o tertipler ve böylece milli sermayeyi gayri milli hale o getirir. Kökü derinlerdedir ve hakimiyeti de gizlidir. Açıklamak için hiç olmazsa 1830'lara kadar inmek gerekir.

Mason Mustafa Reşit Paşa tarafından hazırlanan 1839 Tanzimat Fermanı'ndan sonra gayri müslimlerin iktisadi hayatımızdaki tesirleri bir hayli artmıştır. Daha sonraları Yahudi — Mason dümen suyunda yürüyen İttihat ve Terakkî Partisi bu iktisadi esareti daha da perçinle-

miştir. İşte bu katmerli ihanetler a-
ğadaki kötü manzarayı hazırlamış-
tır.

● «Ruben Asa ismindeki bir Ya-
hudi 150.000 liralık dövizle İsrail'e
kaçmıştır.» (Gazeteler)

● «Zigna ve Gomel adındaki iki
Yahudi şirketi 530 ton zeytinyağına
parafin karıştırarak ihracatta bulun-
muşlardır.

Dünya piyasasında Türk zeytinyağ-
larına boykot edildi. Yılda 70 mil-
yon lira olan ihracatımız 1968'de 70
bin liraya düşmüştür.» (12.10.1968
Gazeteler)

● «Değeri 100 milyonu aşan 42
vagon porselen ile 80 sandık formi-
kayı karaborsa satmak üzere yurda
sokan 6 Yahudi, delil kifayetsizliği
sebebiyle beraat ettiler.» (25.5.1968
Gazeteler)

● Türkiye'nin 1 yıllık asetik asit
ihtiyacını yurda sokan kaçakçı Ya-
hudi milyonlar İsrail'e kaçtılar.»
(23.6.1969 Gazeteler)

● «Soydular ve İsrail'e kaçtılar.
60 Yahudi tüccar 100 milyon lira ile
kayboldu. Musevi tüccarlar piyasayı
ve bankaları dolandırdıktan sonra,
vergi borçlarını da ödemeyerek yurt
dışına kaçmışlardır.» (6.5.1969 Gaze-
teler)

Türkiye'deki 3900 ithalat ve ihra-
cat firmasından 3500'üne sahip olan
Yahudiliğin bu korkunç hakimiyeti
devam ederken, milletin patiskasına,
elektrigine zam yapmak, yeni vergi-
ler ihdas etmek çok mânâlıdır ve çı-
kar yol da değildir.

SON İ.E.T.T. ZAMLARI VE İŞLETME VERGİSİ

Bakanlıktan gelen emir üzerine
İ.E.T.T. otobüs ve trolebüs ücret-
lerine % 180'e varan bir zam yap-
maktadır. Gerekçe olarak da son a-
karyakıt zammından dolayı zarar et-
tiklerini ve bu sayede zararın önü-

ne kısmen de olsa geçebileceklerini
ileri sürmektedirler. Bir defa İ.E.T.T.
akaryakıtı zam olmazdan önce de za-
rar ediyordu. Sonra, düşünülecek ol-
unursa, belediye arabaları hemen
hemen daima dolu olarak yolcu ta-
şımaktadır. Öyle ise bu zarar, İ.E.T.T.
nin iş yapamamasından dolayı değil-
dir.

Kaldı ki, son yapılan zamlar her
hattaki dolmuş ücretlerinden fazla
bir meblâğa yükselmektedir. Meselâ
Aksaray'dan, K. Çekmece'ye minibüs-
ler 200 kuruş alırken, belediye ara-
baları artık 300 — 350 kuruş alacak-
tır. Yani kâr etmesi beklenen İ.E.T.T.
halkın dolmuşları tercih etmesinden
dolayı bilâkis daha da zarar edecek-
tir.

Asıl mesele ise, bu zamlar en çok
fakir halkın, işçinin, esnaf ve orta
halli memurun belini bükcektir. Zi-
ra kira fiyatlarının astronomik rakam-
lara ulaştığı, İstanbul içinde oturma-
sı imkânsız olan bu insanlar ancak
kenar semtlerde ve gecekondu mu-
hitlerinde oturmaktadır. Son İ.E.T.T.
zammı 10 dakikalık iş yerine husu-
sî arabasıyla gidenleri elbette alâka-
dar etmeyecek amma, 600 lira maa-
şının 100 — 150 lirasını yol masrafı
olarak vermek mecburiyetinde kalan
işçimize ve esnafımıza çok ağır ge-
lecektir. Ve işçi, esnaf, küçük me-
mur ve sanatkar haklı olarak; «Bu
ülkede fakirin de yaşamaya hakkı
vardır» diyecektir.

Geçen yıl, sadece lüks ihtiyaç mad-
delerine ve bazı kuruluşlara uygula-
nan İşletme Vergisi de önümüzdeki
günlerde Bakanlar Kurulu'na sunu-
lacak bir kanun tasarısı ile genişle-
tilmekte ve asıl ihtiyaç maddeleri dı-
şındaki her maddeyi içine almakta-
dır. Buna göre bütün ev eşyası, ayak-
kabi ve öteki giyim eşyaları ile a-

karyakıt maddeleri, kırtasiye malze-
meleri, radyo, pikap, berber, terzi..
gibi çalışma alanlarını kaplamakta-
dır. Uygulama alanı da genişletilmek
te ve nüfusu 10 binden küçük olan
ilçe merkezlerinde de şimdiye kadar
uygulanmayan İşletme Vergisinin tat-
bik edilmesi kararlaştırılmaktadır.
Ayrıca, nüfusu 5 binden yukarı na-
hiye merkezlerinde de bir grup İş-
letme Vergisi uygulanacaktır.

Ve bütün Türkiye'de kilovat saat-
te ortalama olarak 24 kuruşa varan
bir elektrik zammının da bu saydık-
larımıza eklenmesi hiç de iyi neti-
celer doğurmazdır. Elektrik-
yan neticeler doğuracaktır. Elektrik-
ten istifade ile yapılan bütün mal-
zeme ve ihtiyaç maddelerinin fiat-
larında bu yüzden artmalar olacak-
tır.

NETİCE NE OLUR?

Neticede, işçi fabrikadaki ücreti-
nin arttırılmasını isteyecek, belki de
grev, boykot gibi yollara başvurmak
mecburiyetinde kalacaktır.

Halbuki içinde bulunduğumuz gün-
ler, hükümetin otoriteye muhtaç ol-
duğu günlerdir. Vatan parçalama ve
devlet yıkma hareketlerinin failleri-
ne karşı gayretli bir çalışma göste-
ren ve bu sahada huzuru temin için
bütün imkânlarını seferber eden hü-
kûmetin iktisadi sahada da huzuru
temin etmesi, halkın haklı istekleri-
ni istismar etmek isteyenlere fırsat
vermemek bakımından en başta ge-
len vazifelerinden birisidir.

Son zamların derhal durdurulma-
sı, herhalde huzurun devamı için
şart olsa gerektir. Zira milletin hak-
lı temayüllerine uymayan her icraat
akim kalmaya mecbur olacak veya
hoş olmayan neticeler doğuracaktır.
Şimdilik tehir edilen zamların tama-
men kaldırılması şarttır.

Çek Komünist Partisine Göre Filmciliğimiz

Aşağıda size bir tercüme nakledeceğiz. Yazı Çekoslovakya'da Komünist Partisine bağlı olarak faaliyet yürüten Uluslararası Öğrenci Birliği'nin yılda dört defa İngilizce ve Fransızca olarak neşrettiği Young/Jeune Cinema, Theatre'nin 1/71 sayısından alınmıştır. Yazıda katılmamız mümkün olmayan pek çok fikir vardır. Meselâ Türk sanatının orijinal olmadığına, İslâmın Bizans kültürünün tesiri altında kaldığına dair sözler gerçeği aksettirmemektedir. Bu konuda çeşitli ilim adamlarının eser ve makaleleri (Batı'da ve Doğu'da) derginin ileri sürdüğü görüşleri yalanlamaktadır.

Esas dikkat çektiğimiz husus, Türk Filmciliği hakkında söylenenlerdir. Komünist Partisine bağlı bir kuruluşun, bugün sanatçı diye takdim edilip etrafında yaygara koparılan adamların filmleri hakkındaki görüşleri önemlidir. Metin Erksan, Halit Refiğ ve bunların eserlerini filmleştirdikleri Fakir Baykurt hakkında söylenenler bizim için çok mühimdir. Bize göre, sanatçı millete bağlı olmalıdır. Çek Komünist Partisi organları beğenilenler kimin sanatçısıdır?

«Genellikle Türk Sanatı gibi Türk ren derin köklü sebeblere malikdir. Tarihçiler, Türkoloji uzmanları, ve Türk sanat tarihçileri Türk sanatının orijinal bir sanat olmayıp onun Arab ve İran misallerini taklid ettiği hususunda aynı fikirdedirler. İslâm'ın, Bizans kültürünün tesirin den kendisini bir türlü kurtaramadı-

ğı hususunda yaygın ve genel bir bir kanaat mevcuttur.

Hepsinden evvel, Türkiye ve Avrupa arasındaki bir büyük farka da dikkati çekmemiz lâzımdır. Muhammediler (yani biz) kastediyor, Avrupa için çok önemli olan ve onun yani Avrupanın meydana gelişinde büyük rol oynayan bazı gelişmelere pek alışkın değildir.

Türkiye özel toprak mülkiyetine de alışkın değildir. Bir Türk için, toprak daima Devlet'in mülkü olmuştur. Türk sanayicileri, zaman zaman gayret göstermelerine rağmen, batıda olduğu gibi dominant bir pozisyon elde etmemişlerdir. Aynı zamanda Türkiye, Kıta'mızın (Avrupa yı kastediyor) ülkelerinin karakteristiği olan Feodal esirliğe'de yabancıdır.

İşte bu saydıklarımız ülkenin kültürünü anlamamızda karşılaştığımız güçlüklerle ve farklılıklara bir anahattır. Bu aynı zamanda Türk sana-

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker

Gerçekleri Tahrif Ediyor

2

BAY TOKER'İN HOŞLANACAĞI ÜSLUP

Bay Toker'in malûm tefrikası şimdilik bitmiş görünüyor. Bu tefrikanın yazarı, gerçekten objektif bir araştırma yapmağa müsait bir adamın ruh haline sahip olsaydı, bay Toker'e birinci cevabımızın üslup nezaketini devam ettirmekten, cidden memnun olacaktık. Ne yazık ki, malûm tefrikanın sahibinin, nezahat, nezaket ve ciddiyet anlayışı, ancak onun anlayabileceği bir dil kullanmayı zaman zaman gerektirmektedir. Okuyucularımızın bu durumu anlayışla karşılayacaklarına inanıyoruz.

Ayrıca, malûm ve zavallı tefrika da, Yeniden Milli Mücadeleye ve millî cephemize bağlatılmaya çalışılan yalan ve iftiralara cevap veremeyi hedef alan yazılarımızda, bu iğrenç iftira manzumesini tezgâhlavan zihniyetin gerçek yüzünü göstermek de gerekmektedir.

Şimdi, malûm tefrikanın kritiğine geçelim.

TOKER TEFRIKASININ KRİTİĞİ VE C.H.P.'NİN İRTİCA ANLAYIŞI

Bay Toker, CHP erkânı harbiyesi tarafından ısmarlanmış, ve bay İnönü tarafından aylar öncesi ana hatlarıyla belirtilmiş bulunan, çirkin bir iftiraya yaldız vermekle meşguldür. İrtica, gericilik, yobazlık gibi iğrenç sloganların eski sahibi, kardeş kavgalarının gözü dönmüş tahrikçisi bay İnönü, bütün siyasi hayatı boyunca, hasımlarını yok etmek üzere, irtica kelimesini kan kusturucu bir silah olarak kullanmıştır. Bay İnönü'ye göre, İstiklâl Harbinin üç temel adamından, Ermenistan fatihi Kâzım Karabekir gerici; Türkiye Büyük Millet Meclisi ilk Hükümet Reisi Rauf Orbay gerici, aynı şekilde Refet Paşa, Ali Fuat Paşa hep gericidirler! Çünkü İnönü'nün siyasi hasımlarıdır. Bir adamın zararlı teâkki edilebilmesi için, bu yeter de

artar bile (!). Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası gerici yuvasıdır (!) Serbest Fırka irticaa dayanır (!) DP gericiliği himaye etmiştir (!). AP de zaman zaman aynı ithamlara uğramıştı. Yakın tarihimiz göstermiştir ki, bay İnönü, rakiplerini tasfiye için, irtica yaygarasını Demokles'in kılıcı gibi sallayıp durmaktadır. Bu kılıcın hisminden ancak, bay İnönü'nün ayağına kapananlar kurtulabilir (!)

İşte, bay İnönü, memleketi geriliğin bataklığına yuvarlamaya her an hazır bir ifrit gibi tasvir ettiği irtica tehlikesinden bahseder durur. Böylece, bir kere memleketi kudurgan bir canavar haline gelmiş bir tehlikenin varlığı, beyinleri şartlandırmaya başladıktan sonra, İnönü'nün iktidar yollarını tıkayan veya tasfiyesi gereken herkes için, vcdansız ve insafsız bir lekeleme kampanyası açmak, basitlesir.

METİN TOKER, DOĞRUYU YAZABİLİR VE OBJEKTİF KALABİLİR Mİ?

İrtica sloganının, CHP ve İnönü'ye göre taktik mânâsı bundan ibarettir. Ve bay Toker, bu yıllanmış CHP taktiğinin yeni bir uygulayıcısı olmaktan ötede, hiçbir mânâ ifade edemez. Bütün bunlardan sonra, insan, bay Toker'ın neredeyse yemin billâh verdiği teminat karşısında gülmekten başka ne yapabilir? Bay Toker, malûm tefrikasının pek cıcafı (!) takdiminde, böyle bir yazı serisi çizdirmemek ilhamının, Times gazetesinde başlayacak bir tefrikanın ilânını görünce, hassas kalbine doğuverdiğini yazıyor. Bir insanın şöretini ve herşeyini borçlu olduğu, bay İnönü gibi bir ilham perisi varken ve satır satır bay İnönü'nün demeglerini aktaran ve bu demeglerin dayandığı fikirleri, ciddiyet derecesi birbirinden farklı belgelerle ispat çalışan şu meşhur tefrika ortada iken, bu mizansenin, CHP kalemşör-

lüğüni unutturmak ve okuyucuda tarafsız bir inceleme ile karşı karşıya olduğu duygusu uyandırmak için başvurulan bir üçkâğıtçılık olduğu, ilk bakışta anlaşılabilir kurnazlıklardandır.

Bay Toker, tefrikasının, 8 Mayıs'ta yapılan takdiminde «Ben fikirlerin ne yermesini, ne savunmasını yapm. Hattâ bir hüküm bile yok. İnceleme alanını bir masanın üzerine yatırdım, onu tam olduğu gibi gözler önüne serdim...» (!) «Zaten Times gibi, Milliyet gibi gazetelerin fonksiyonu da bu olmak gerek. Ne polemik, ne de şu veya bu yanda vaziyet almak.» (2)

Bu sözler gerçekten objektif kalmaya niyetli bir insanın kaleminden çıkmış olsa idi, saygı ile karşılanabilirdi. Bir insanın peşin hükümlerden sıyrılmasının ne derece güç olduğunu bilenlerdeniz. Hele peşin hükümler, değer hükümleri yani subjektif yargılara ister istemez yer veren felsefe, sosyoloji ve siyaset sahasında büsbütün imkânsız gibidir. Bu sahada bile fert; hüküm verirken, mümkün olduğu kadar objektif kalmaya çalışabilir. İncelemede objektiflik, takdimle, ilânla, reklâmıla değil, bizzat incelemenin varlığı neticelere göre belirlir.

İFTİRA KAMPANYASINI OBJEKTİVİZM NASALI GİZLEYEMEZ

Bay İnönü'nün gayri resmi sözcüsü, CHP'nin nazif silahşörü bay Toker, CHP namına girdiği bu iğrenç saldırıyı, objektif, tarafsız yahut realist bir tasvir teminatı paravanası arkasında gizleyemez. Böyle bir aldatmacanın başarı vaat ettiği kânatinde ise, Türk aydınlarının fikir seviyesi konusunda vahim bir hâtanın içinde bocalamaktadır. Bütün bunlardan sarfı nazar, objektif bir inceleme, bir fikri veya cereyanı «Hiyanet şebekesi» olarak damgalama rezaleti, realist bir tasvir anlayışı ile, hazin bir tezat arzeder. Hiyanet

şebekesi gibi bir itham, millî cephenin en edna grubunun adına değil, tarihinde Batı Trakya Türk Cumhuriyetinin istiklâl mücadelesini, Yunan dostluğu adına sabote eden; Trakya'nın bu ilk cumhuriyetinin kurucularını mücrimler gibi cezalandıran; Azerî Türk İhtilâlcilerini, Türkiye'ye iltica etmelerine rağmen, devlet haysiyetini çiğneyerek, Rus köpeklerinin kurşunlarına terk eden, Boratın faciasının kahramanlarına daha çok yakışır.

Yeniden Milli Mücadele'nin her sayısından paşa gönlünün arzu ettiği paragrafları, gönlünce seçen, onları dilediği gibi yorumlayan, sağ cephe adı altında topladığı mozaiklerden dilediği vatandaşları bizim şarihimiz, yorumlayıcımız, tamamlayıcımız gibi kabul eden bay Toker, nasıl realist bir tasvir verebilir? Hele Akis gibi bir varakparenin sahibi ve baş yazarı nasıl tarafsız kalabilir? Her sayı İnönü'ye ve CHP'ye kasidelerle dolu bir derginin yazarı nasıl peşin hükümlerden kurtulabilir? Akis yahut bilakis'e bir göz atmak bu hususta kâfi bir fikir verebilir. Bir misal olmak üzere, 14 Aralık 1963 tarihli Akis dergisini inceleyecek olursak tam 155 kere İNÖNÜ ve CHP kelimelerinin tekrar edildiğini görürüz. Her yönü ile CHP'ye, daha doğrusu bay İnönü'nün şahsına bağlı bir Toker'in, bütün okuyucularının yüzlerinde alaylı bir tebessüm uyandıran objektiflik maskesine sarılmaması, herhalde daha iyi olurdu. Korkunç bir parti taassubunun, hangi maskeyi takarsa taksın, ilk bakışta fark edileceği bilinmelidir. Komünizm karşısında, Türk Milletinin hayat ve ideallerinin bayrağını dalgalandıran ve demokratik bir uyarma hareketi olan İlmî Sağ'ın kritiğini önce fikir haysiyetine sahip olanlar ve mazisinde, komünizmi muhaliflerini yıkmak için teşvik etmemiş ve himaye etmemiş bulunanlar yapar. Şimdi bay Toker'ın seneler öncesi yazdıklarına bakalım

METİN TOKER VE AMERİKAN ALEYHTARLIĞI

Bay Toker, komünist ihtilâl hareketinin temel vasıflarından birinin suursuz ve dogmatik bir Amerikan aleyhtarlığı olduğu gerçeğini yeni farketmiş olacak ki, bugün şöyle yazıyor:

«Ortada gerçek maksadı gösteren bir tek ipucu vardı: Amerikan aleyhtarlığı, NATO düşmanlığı, demokratik sosyalizmin böyle bir sloganı yoktur ki... Amerikayla ilişkiler, NATO konusu Batılı anlamda sosyalist — veya değil — demokratik bir ilke için ideoloji sorunu sayılamaz.» (3)

Peki, bay Toker, bu gerçeği, şimdi kabullenmeğe mecbur olmuş görünüyor. Ama ilk Amerikan aleyhtar hareketleri CHP kıskırttığı devirlerde, bu kalem neler yazıyordu?

CHP'nin kalemşörü şunları yazıyordu:

- (1) Milliyet 8 Mayıs 1971 S: 9.
- (2) Milliyet 8 Mayıs 1971 S: 9.
- (3) Milliyet 22 Mayıs 1971 S: 5.

H a f t a y a :

TOKER VE SOSYALİZM

(Devamı 13'te)

tında küçük bir ilgiyi de izah edebilir

Geçen asra gelinceye kadar, Avrupa tesiri Türkiye'ye ulaşmadı. Doğrusu bu kendisine has düşüncelere ve fikirlere sahip olan siyasi hayatın, sanat ve kültürün kaynağı olmasındandı.

Bütün bunlar, aydınlar ve sanatkarların öncülüğündeki münevver sınıfa olduğu kadar basit halka yabancı ve anlaşılmasız şeylerdir. Kuvvetli ve cömert bir devlet fikri, herhangi bir faaliyetin temel düşüncesi olmuştuk. Nitekim, İslâm'ın kabulünden sonra yazılan ilk Türk kitabı Kutadgu Bilig şahsın mutluluğu kuvvetli bir devlet eliyle başarabileceğini iddia etmektedir.

Türkiye'nin özel karakteri matbaa ve basın alanında kendisini gösterir

Avrupada matbaa, gene burjuvaların feodalizme karşı mücadelesinde müessir bir alet vazifesi görürken Türkiye'de matbaanın gayesi halkı batı tesirine çekebilmek idi. Bununla beraber bu amaçların pek

başarı kazandığını söyleyemeyiz. Türk halkı değişmedi. Fakat Türkiye tarihinde ilk defa olarak iki muhalif sosyal grup ortaya çıktı. Bu durum yeni kültür ve sanat üzerine çarpıcı bir tesir icra etti. Avrupalı eserleri çevirip kendi yazıları gibi altına imza atarlar Avrupalıdan yeni edebiyat şekilleri kabul ettiler. Tek kelime ile bir kitle epigoniizmi başladı.

Türk filmciliği işte bu şartlar altında doğdu. Fakat film sanatı yeni doğmuş sayılır.

Türk film prodüksiyonu tarihi Osmanlı İmparatorluğunun son seneleğine kadar dayanır. Bu devirde Türk filmi devlet tarafından finanse ediliyor ve sultana ve sultanın askerlerinin geçit resimlerine vakfediliyordu.

Bununla beraber I. Dünya Savaşı Türk film konuları arasında ilk plana geçti. Harbin sona ermesinden sonra büyük değişiklikler oldu. Doğrusu söylemek gerekirse, yeni rejim sinemacılıkla pek alakalanmamıştı.

Sadece 1945'de bir değişiklik ortaya çıktı: Aynı zamanda bir kanunla Türk filmi üzerine konan vergiler il-

ga edildi. Az sonra Anadolu'ya elektrik verilmeğe başlandı. Daha sonra yerli filme doğru bir eğilim müşahade edildi. Mamafih prodüksiyon için gerekli sermaye hâlâ eksikti. Bütün bu zorluklara rağmen, yeni bir Türk filmciliği bir fidan gibi büyümeye başlıyor.

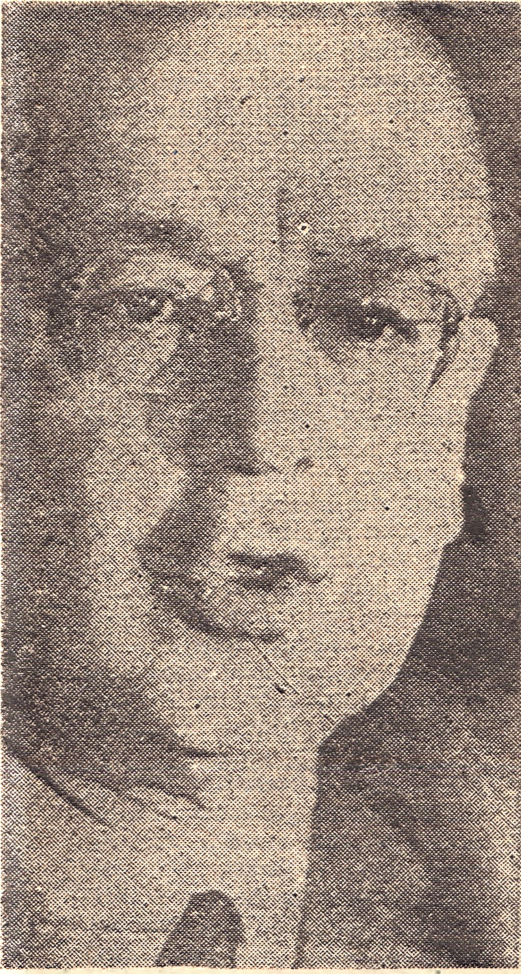
Türk filmleri toplam olarak orijinal değildir.

1964'de «Altın Ay» ödülünü kazanan Metin Erksan'ın «Susuz Yaz» ına rağmen Türk filmleri dışarı ülkelerde pek dikkat çekemediler. «Susuz Yaz» Türk film sanayisi için büyük bir başarı idi. Şunu da ilâve etmek gerekli ki, jüri filmin özel mülkiyeti savunduğu gerekçesiyle hareket geçirilmişti. Bunda büyük bir yanlış anlaşılma vardı. Gerçekten de filmin teması suyun umumî mülkiyet hakkını müdafaa idi.

1963'de Halit Refiğ'in «Şehir'deki Yabancı» adlı filmi yanlış anlaşılmas ve yanlış yorumlanmıştı. Devlete ait bir madenin şahsî mülk olacağı öne sürülmüştü.

Fakat Ertem Göreç'in «Karantıkta Uyuyanlar» Türk filmciliğinde anti

MİLLETİN

— Anayasayı değiştirirken, kendisi için en faydalı ses millettendir. Ne İnönü'nün ne de onun paralelindeki parti seflerinin ne de yahudî güdümlü basının vaveylası doğru yol gösterir. Resim Sayın Nihat Erim'i gösteriyor.

ON SENENİN MUHASEBESİ VE ACI GERÇEKLER

Bugün, 12 Mart Muhtırasından sonra meş-dana gelen siyasî gelişmeler 1961 Anayasasının değiştirilmesi noktasında toplanmış bulunuyor. Erim Hükümetinin hazırlamış olduğu değişiklik tasarısı, siyasî partiler tarafından tetkik edilirken bütün millet meclisin vereceği kararı merakla bekliyor.

Bilindiği gibi, 1961 Anayasası, hürriyet havaris, özerklik şampiyonu çevrelerin tesirleriyle fert hak ve hürriyetleri, kişi dokunulmazlığı sahasında son derece cömertçe hazırlanmıştı. Türkiyenin Jeo-politik, strajik durumu ve milletin sosyal bünyesinin özellikleri gözden kaçmıştı. Fert hak ve hürriyetlerinin, kişi dokunulmazlığının sınırları istismara imkân veremeyecek kesinlikle tayin edilmemiş ve koruyucu müeyyideler kifayetsiz kalmıştı.

Anayasanın bu açık kapılarından, kanunların boşluklarından, mes'ullerin ihmalleri ve cesaretsiz tatbikatları yüzünden ihtilâlcî komünist hareketler legal ve illegal şekiller altında teşkilatlanma imkânları bulmuşlardır. Anayasa sosyalizme açıktır polemiklerini takip eden yıllarda TİP, FKF, TÖS, DİSK ve çeşitli isimler altındaki talebe teşkilatları Marksist ve Leninist grupların üsleri, merkezleri, ocakları haline gelmişti. Kanunî görünüşü bu teşkilatları 1968'den itibaren Dev-Genç ve Komünist Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) gibi gayri kanunî ihtilâlcî teşekküller takip etti.

1967 lerde masum talebe hareketlerine sı-zan, CHP nin ve bazı marksist profesörlerin himayelerini kazanan bu hareketler, bir müddet sonra silahlı terör ve tedhiş şekline girmişti. Üniversiteler kan ve barut kumaya başlamış, fabrikalar masum Türk işçisinin en iğrenç bir tarzda tahrik edilmesine ve istismarına sahne olmuştu. Ne acıdır ki, bütün bunlar anayasa, fikir hürriyeti, basın hürriyeti, üniversite muhtariyeti, Kemalizm paravanaları arkasında icra ediliyordu.

Fabrikaların ve üniversitelerin işgali, her türlü anarşist hareketler ve cinayetler, bankaların basılarak soyulması ve adam kaçırılması, hadiseleri birbirini takip ediyordu. Molotof kokteyli ile başlayan terör ve tedhiş hareketleri, yerli

ni sten tabanca, makinalı tüfekle yapılan soygunlara, adam kaçırılmalara, sabotajlara bırakmıştı.

Bu hareketlerin başladığı günlerde milliyetçilerin sesine kulak tıkayan, üniversitelerde kurşunlanan millet evlatlarının feryadına aldırış etmeyen, işlenen cinayetleri örtbas etmeye çalışan mesuliyetsiz mesuller ihmal ve müsamahalılarıyla bu hareketleri hızlandırdılar.

Elbette bu ihanet hareketlerine katılanlar kadar; «Yollar yürünmekle aşınmaz», «Dünya bir garip dünya olmuştur. Türkiye'deki bu hadiselerde normaldir», «İşgal ile boykot aynı şeydir, gençler haklarını aramalıdır» diyenler de millet ve tarih önünde suçludurlar. Tevil ve tahriflerle bu suçluluk örtülemez.

Önceki Amerikan aleyhtarlığı havası içinde başlayan bu Marksist-Leninist ve Maoist hareketler 1970 lerde artık devlet ve vatan bütünlüğünü tehdit eden kanlı çarpışmalara, şehir ve kır gerillası haline dönüşünce Türk Ordusu müdahale mecburiyetinde kalmıştı. Devletimizin beka, millet hayatımızın devamı, vatan bütünlüğümüzün korunması, Türk Silâhlı Kuvvetlerini 12 Mart Muhtırasına zorlamış ve yeni bir hükümet kurulması istenmişti.

Gerek 12 Mart Muhtırası, gerek bu muhtıranın esprisine bağlı olarak hazırlanan Erim Hükümetinin programı esas olarak iki temel meseleye yönelmişti.

Birincisi, acilen anarşinin durdurulması, asayişin sağlanması, komünist eşkiyaların ve teşkilatlarının tasfiyesi.

İkincisi ise reformların gerçekleştirilmesi idi.

Bir taraftan anarşinin ve huzursuzluğun Anayasadan ve Kanunlardan doğan sebeplerini ortadan kaldırmak düşüncesi, diğer taraftan reformların hazırlanması, 1961 Anayasasının değiştirilmesi ihtiyacını ortaya koymuştu.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNDEKİ TEMAYÜL

Erim Hükümetinin hazırladığı değişiklik tasarısıyla Anayasanın 11. ve 152. maddeleri arasındaki 40 maddeye değişiklik getirilmektedir. Ayrıca yedi geçici madde de ilâve edilmektedir.

Anayasa değişikliğinde temayül icra organının kuvvetlendirilmesi, temel hak ve hürriyetlerle kişi dokunulmazlığının ve basın hürriyetinin sınırlandırılması istikametindedir. Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, Cumhuriyetin, millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel ahlâkın veya genel sağlığın korunması sebebiyle ve ya Anayasanın diğer maddelerinde gösterilen özel sebeplerle Temel Hak ve Hürriyetler tahdit edilmektedir.

Anayasa esas itibarıyla ferdin hak ve ödevlerini tayin eder, devletin temel müesseselerini kurar, devletle fert arasındaki münasebetleri tayin eder. Bu münasebetler çeşitli şekillerde ve genişlikte tebellül eder.

1924 Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında «Hakimiyet kayıtsız şartsız millettendir» denilerek kuvvetler Büyük Millet Meclisinde toplanmış, millet namına hakimiyet meclise verilmişti. 1961 Anayasasında ise kuvvetler ayrılığı prensibi esas alınmak üzere icra, teşri ve kaza arasında kuvvetler ayrılırken Anayasa Mahkemesi gibi bazı müesseseler tesis edilmişti. Temel haklar ve ödevler, kişinin hakları ve ödevleri bölümlerin de devlete nazaran fertlerin hak ve hürriyetleri genişletilmişti. Yeni hazırlanan değişiklik tasarısıyla 1961 Anayasası memleketimiz için lüks bulunarak icra yani yürütme kuvvetlendirilmek istenmektedir.

HERŞEY ANAYASA İLE BİTMEZ

Görülmüştür ki, 1961 Anayasası 10 yıllık tatbikıyla bazı aksaklıklar göstermiş, devlet ve

— Devrinde vurdumduymazlık örneği vererek, memleketi bu hallere düşüren şahıs: Demirel.

millet düşmanlarına istismar imkânları vermiştir. Ancak şunu belirtelim ki, meseleleri her yönüyle Anayasaya bağlamak yanlışır. Zira Anayasa her derdin ilacı değildir. Her problemi hal edecek formül değildir. Meselâ İngiltere'nin yazılı bir anayasası yoktur. Şu halde mesele sadece Anayasa yapmak veya değiştirmek değildir. Mühim olan onun tatbikidir. Devlet ve demokratik müesseseleri yıkmaya yönelmiş hareketlere karşı tatbiki ve korunmasıdır.

Herşeyi Anayasa ile mümkün görmek hatırlıdır. Bugün beliren temayül bu istikamettir.

1877 de Mithat Paşa ve meşrutiyetçiler kuruluştur bir anayasanın kabulünde ve Meşrutiyetin ilânında görüyorlardı. Böylece Avrupa'nın Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki azgın istek ve arzularının biteceği ve yıkılışımızın duracağı nı düşünüyorlardı. Halbuki ne I. Meşrutiyet, ne 2. Meşrutiyet, ne de kapitilasyonlar ve diğer imtiyazlar Avrupalıların «hasta adam» olarak gördükleri ve paylaşmak için can attıkları Osmanlı İmparatorluğunu parçalamalarına mani olamamıştır.

En ideal ölçüler içinde, bütün millî ihtiyaçlara cevap veren, memleketin şartlarına ve cemiyet bünyesine en uygun bir anayasa dahi millî bir heyecan ve cesaretle tatbik edilmedikten sonra kendinden bekleneni veremez.

TASARININ GETİRDİKLERİ NELERDİR?

Değişiklik tasarısı kapsamına giren Anayasa maddeleri hemen hemen şu hususları kapsamaktadır:

Temel hak ve hürriyetler, kişi dokunulmazlığı, basın hürriyeti, hakların korunması ve kişi güvenliği, kamulaştırma ve devletleştirme, sendikalar, meclislere ait hükümler, hüküme kanun kuvvetinde kararname selahiyeti, Millî Güvenlik Kurulu, Üniversite, TRT., Sıkı yönetim ve yüksek mahkemeler, Askerî Yargı, Anayasa Mahkemesi. İlâve olarak da yedi geçici madde eklenmesi tasarıda yer almaktadır.

TEMEL HAK VE HÜRRIYETLER

Değişiklik, Anayasanın 11. maddesinden başlayıp ve bu maddenin başlığı «Temel Hak ve Hürriyetlerin Sınırlanması» olarak değiştiriliyor. Bu hak ve hürriyetlerin «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, Cumhuriyetin ve millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel ahlâkın veya genel sağlığın korunması sebebiyle veya Anayasanın diğer maddelerinde gösterilen sebeplerle ve ancak kanunla sınırlanabileceği» belirtiliyor.

Temel hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılı-

EĞİTİKLİĞİNDE İSTEKLERİ

ması başlığıyla bu bölüme iâve edilen madde ise şöyle:

«Bu Anayasada yer alan hak ve hürriyetler den hiçbirisi dil, ırk, sınıf, din, mezhep kavgası yaratacak veya Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğuna dair temel ilkeyi bozabilecek biçimde kullanılamaz.

Bu hak ve hürriyetlerden hiçbirisi insan hak ve hürriyetlerini ortadan kaldırma ve bunlara dayanan demokratik ve laik cumhuriyeti yıkmak veya zedeleme anlamına yorumlanamaz.

Bu hükümlere aykırı eylem ve davranışların cezası kanunda gösterilir.»

KİŞİ DOKUNULMAZLIĞI

Anayasanın ikinci bölümündeki kişinin hakları ve ödevleri başlığını taşıyan «Kişi Dokunulmazlığı» ile 15, 16, 17 inci maddelerindeki «Özel hayatın gizliliği», «Konut dokunulmazlığı», «Haberleşme Hürriyeti» konularında da millî güvenlik, kamu düzeni, genel sağlık, genel ahlâk ve ya başkalarının hayat ve hürriyetlerinin korunması, devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün korunması maksadıyla sınırlayıcı hükümler getirilmek istenmektedir.

Değişikliklerin bu kısmı tasarının en hassas parçasını teşkil ediyor. Tatbikatta büyük çapta ferdin hak ve hürriyetlerini tehlikeye düşürecek, o nisbette devleti ve icrayı kuvvetlendirecek bir mahiyete sahip olan bu yeniliklerle ne ferdin devlete, ne de devletin ferde feda edilmemesi Anayasanın ruhuna uygun düşecektir. Ancak bu hususta bir garanti bulunmamaktadır.

BASIN HÜRRİYETİ

Basın hürriyetiyle ilgili olarak yapılması tasarlanan değişiklikler de şöyle özetlenebilir:

Yapılan değişiklikle Türkiye'de çıkan gazete ve dergilerin «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve ya genel ahlâkın korunması bakımından geçikme- de sakınca bulunan hallerde de, kanunun açıkça yetkili kıldığı merciin emriyle» toplatılabileceğini bildirmektedir. Kapatılma ile ilgili fıkra ise şöyle değiştirilmiştir:

— En hayatı mescelelerin mesuliyetli savunuculuğu üzerine ve grubuna düşüyor. Gönül, politika yapayım derken, millî ideallere yan çizmelerini istiyor.

tünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve ya genel ahlâkın korunması bakımından geçikme- de sakınca bulunan hallerde de, kanunun açıkça yetkili kıldığı merciin emriyle» toplatılabileceğini bildirmektedir. Kapatılma ile ilgili fıkra ise şöyle değiştirilmiştir:

«Türkiye'de yayınlanan gazete ve dergiler, millî güvenliğe, kamu düzenine, genel ahlâka, demokrasiye ve laik cumhuriyet ilkelerine veya devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliği temel hükmüne aykırı yayımlar sebebiyle ve hakim kararıyla kapatılabilir.»

Anayasanın «Basın araçlarının korunması» başlıklı 25. maddesi de şöyle değiştirilmek istenmektedir:

«Basımevi ve eklentileri ve basın araçları, ancak sahiplerinin kanuna göre cezal sorumlulukları sonucu olarak zapt ve müsadere olunur veya işletilmekten alıkonulabilir.»

Dernek kurma hakkıyla ilgili 29. maddeye eklenen yeni bir fıkrayla derneklerin, «Devletin

ülkesi ve milliyetiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin veya genel ahlâkın korunması» gerekçesiyle kapatılabileceği bildirilmektedir.

SENDİKALAR

Sendika kurma hakkı «başlığını taşıyan 46. maddede işçi ve işverenlerin sendika kurma ve üye olma hakkına sahip oldukları hükmü aynen bırakıldıktan sonra şu fıkra eklenmiştir:

«Bu hak devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin veya genel ahlâkın korunması maksadıyla ve kanunla sınırlanabilir.»

Memurların siyasi partilere girmeyeceklerini hükme bağlayan 119. maddeye sendikalara da üye olmayacakları hususu eklenmiştir.

Temennimiz odur ki, sendikalar mevzuunda getirilecek yenilik; son senelerde fabrika, imalat hane ve atölyelerde işgal ve tahripkâr grev hareketlerini hazırlayan, işçiyi millî serveti tahrip hususunda bir vasıta ve komünist ihtilâl yolunda bir kuvvet kaynağı olarak kullanmak isteyen, 16 Haziran isyanının hazırlayıcısı, müseccel komünistlerin yönetimindeki DİSK'in yıkıcı faaliyetlerini durdursun. Fakat enflasyonist baskıların ve hayat pahalılığının hergün arttığı memleketimizde güç şartlar altında bulunan Türk işçisinin kolu kanadı kırılmasın.

Memurların sendika kuramayacakları hususundaki değişiklikle memur, sendikal yollardan hakkını aramak imkânından mahrum bırakıldığı nisbette devletin himayesine alınmalıdır. TÖS. gibi memuru marksist emellerine alet eden sendikaların lağvedilmesi de bir taraftan şerefli Türk öğretmenini her türlü şaibeden kurtaracak, diğer taraftan da millî eğitim sahasına zararlı hareketlerin nüfuzu önlenecektir.

ÜNİVERSİTE MUHTARİYETİ

Tasarının bütün millet tarafından tasvip görecek değişikliği şüphesiz üniversitenin idari muhtariyetinin kaldırılmasıdır. Temenni ederiz ki, üniversite bir ilim yuvası haline gelsin.

Üniversite muhtariyetinin üniversitelerimizi ne hale getirdiğini ve memleketin başına ne belâlar açtığını bugün artık bilmeyen kalmamıştır. Talebesinden köylüsüne kadar millet muhtariyet perdesi arkasında oynanan oyunları farketmiştir. Üniversite muhtariyeti, marksist düşüncenin ve materyalist telakkilerin Anadolu çocuklarının kafasına zerkedilmesinden ve üniversitelerimizin kızıl ihtilâl üssü ve gerilla karargâhı haline gelmesinden başka neye yaramıştır? Bu sorunun cevabını artık köylü Ahmet Efendiden, memur Mehmet beye kadar herkes vermektedir.

Sayın Erim'in bu hususta yapmış olduğu konuşmasından, elbette bugün hasırlarına çekilmiş komünistler ve onların gayri millî basında, üniversitede ve TRT deki hamileri rahatsız olacaklardır.

«Çıkacaksın kürsiye, eğitim, öğretim, bilim serbestliği var diye bu hür, demokratik düzen denilen şey lâftır, burjuva uydurmasıdır. Asıl hürriyet bu değildir. Asıl hürriyet Mao'nun, Che Guevera'nın, Lenin'in hürriyeti diyeceksin ve se nelerce bunu söyleyeceksin. Olmaz. Hiçbir devlette böyle bir şey olmaz.

Bu çocuklar ellerinde sten tabancalarla, dinamitlerle yerden bitmediler ki... Bunlar kafaları yıkana yıkana, şartlandırılarak şartlandırılarak bu hale geldi.»

Ama senelerce üniversitede derslerine devam edememiş ve imtihanlarına girememiş, se nelerini kaybetmiş talebe ve onların endişeli ve korkulu aileleri, gerçek ilim haysiyetine sahip ilim adamları ve topyekün bir millet biliyor ki, bu söylenenler doğrudur.

Üniversite ilim yuvası ve millî kültürün o-

— Komünist çetelerinin hora teptiği bir zamanda bile sağa düşmanlığını gösteren, kendi iktidarından başkasının muhasımı İnönü.

cağı olmalıdır. İlim yerine marksist doğmaları telkin eden, ilim haysiyetine zerrece sahip olmayan ilim adamı taslakları üniversitelerimizden temizlenmelidir. Millet ancak bu şartlardır ki üniversitelere ümit, sevgi, saygı ve şevkle bakacaktır.

TRT MUHTARİYETİ

Anayasa değişikliği tasarısı TRT nin muhtariyetini ise tamamen kaldırmış ve bu müessese bir kamu tüzel kişiliği haline getirilmiştir. Tasarının milletin ittifaka yakın ekseriyetle tasvip göreceği değişiklik maddesi sanırız ki bu madde olacaktır.

Radyo her evin baş belası haline gelmiştir. Atsan atılmaz, kırsan kırılmaz. Solun borazanı, marksizmin tellâli, garp müziğinin patlamaz davulu, millî ve İslamî düşüncenin muhasımı bir TRT. vardır.

Sosyoloji ilmi şunu gösterir ki, beşeri her hareket kendiliğinden doğmaz. Hazırlanmış bir vasatta gelişir. İşte TRT. nin de şehir ve köy eşkiyalığına varan komünist ihtilâl hareketlerinin ortamını hazırlayan müesseseler arasında sayılması gerekir sanırız.

Yeni değişiklikle TRT. millete hizmet fonksiyonunu ifa edecek hale getirilmeli, şaibeli ve ismi çeşitli marksist hareketlere karışmış elemanlardan temizlenmelidir.

MİLLÎ GÜVENLİK KURULU

Anayasanın Millî Güvenlik Kurulu hakkın- (Devamı 13'te)

— Son zamanlarda komünizme karşı uyarıcı konuşmalarıyla dikkat çeken Turhan Feyzioğlu.

— Haldun Simavi (Günaydın tröstünün başı)

— Abdi İpekçi (Milliyet rotatifinin başı)

— «Kendilerine karşı çıkan her dili saçlama» politikasını inatla yürüten Babiâli basın ağaları.

BASIN YAHUDİLİĞİN, DÜŞMANLARINI YIPRATMA VASITASIDIR

Yeniden Milli Mücadele'nin 18 Mayıs 1971 tarihli nüshasında, Almanya'da yapılan bir yürüyüşten bahsetmiştik. Bu haberimize göre, Almanya'daki komünist hareketi yöneten Yahudi şefler, bazı Yunanlı işçiler ve milletimizden kopmuş komünistlerle elele, Türkiye aleyhine bir yürüyüş tertiplemişlerdi. Ellerindeki pankartta şu kelimeler vardı: «Türkiye'de ve Yunanistan'da Demokrasi ve Hürriyet». Ayrıca Mao'nun Lenin'in ve diğer komünist şeflerin resimleri, bir kızıl bayrak ve Türk Bayrağı... Türk Bayrağını, hain emelleri için istismar ettikleri beftiydi.

Bu ifadeler, Türkiye'yi de, hedef aldıkları diğer ülkelerin paraleline sokmak istediklerinin bir işaretiydi. Komünist hareketin kendisine hedef olarak aldığı birkaç ülke vardı. İspanya, Yunanistan, Pakistan... Bu ülkelerdeki askerî idarelere — Türkiye basını da dahil — her türlü hücum yapılmış ve yıpranacağı kadar yıpratılmıştı. Bugün artık dünyada «Yunan Cuntası», «Zalim Franko», «Yahya Han Formülü» bu ülkelerdeki siyasi rejimlerin adı olmuştur.

Türkiye'de 12 Mart Muhtırasından sonra meydana gelen durum, bu ülkelerin durumuna hiç benzemez. Benzerlik sadece, Ordu'nun siyasi hayatla bir noktada münasebet kurmasıdır. Daha doğrusu Ordunun millî hayatın korunması için politikaya yol çizmesidir. Bu benzerlik bulunmasına rağmen Türk Ordusuyla, bir Yunan, bir İspanyol ordusu arasında büyük farklar vardır. Bu böyledir. Ama beynelmilel komünizm bunu böyle düşünmez. Onun için, nasıl ki şu veya bu millet tefrik edilmez ise, şu veya bu milletin ordusu arasında da fark gözetilmez. Bunun için de hiç düşünmeden «Yunanistan ve Türkiye'de hürriyet ve demokrasi isteyebilirler».

Mecmuamızın yine aynı sayısında «The Daily Star» gazetesinin bir haberini nakletmiştik. Bu habere göre de Türkiye'den, Kuzey Irak ve Suriye'ye kaçan komünistler bu ülkelerde Türkiye aleyhinde hızlı bir propagandaya girişmişlerdir. Güya Ordunun Doğu'da terör kampanyası açtığını ileri sürmüşlerdir. Avrupa'da da «Türkiye'deki Kürtleri kurtarma kampanyası» açmışlardır. Bunlara göre Doğu'daki Kürtler, geceleyin evlerinden alınarak, meçhûl yerlere götürülmektedir. Bütün bunların özü yalandır. Zira Doğu'da, vatan bütünlüğünü zedeleyenlerden başkaları sadece korunmuştur. Vatan bütünlüğü tehdit edenlere ise gereken ceza verilmiştir.

Vakıa şudur ki, komünistleri memnun etmek mümkün değildir. Onlar biz ne kadar adil olsak, yine yalandan ve iftiradan usanmayacaklardır. Zira komünist propagandanın özü yalandır. Aldatmacadır. Beynelmilel Yahudiliğe, burnuna geçirilmiş zincirlerle sıkı sıkıya bağlı komünizm, yalan ve iftira silahını, düşman bildiği her müesseseye karşı, hiçbir ah-lâk ölçüsüne bağlı olmaksızın kullanmıştır. «Basın söz hürriyetine vücut verir. Fakat devletler bu kuvvetten faydalanmasını bilmediler. Ve bu kuvvet bizim elimize geçti. Şimdi biz, gölgede kalmakla beraber, istediğimiz tesiri hasıl ediyoruz.» (Sion Öndeğerlerinin Protokolleri, Fasil 2) Bunları prensip edinen ve Tevrat'ın «Kendine karşı olanı suçlu çıkaracağını» cümlesine yapışan Yahudi güdümlü komünist basın, komünizme karşı kendi milletini savunan, vatanı Yahudinin çiftliği olmaktan kurtaracak olan her harekete karşı çıkar. Suçlar, çamur atar.

İşte bir müddetten beri bilhassa Fransa'da beynelmilel Yahudiliğin kontrolündeki basın organları, Türkiye aleyhine, sistemli bir propaganda yürütmeye başlamışlardır. Le Mode'un öncülük ettiği bu akım, Sıkıyönetim Komutanlıklarınca tutuklanan veya gözaltına alınanların işkence gördüğü, fikir suçlularının mahkûm edildiği palavrasına dayanıyordu. Başbakan Nihat Erim'in ve Başbakan Yardımcısı Sadı Koças'ın beyanatlarına göre, maksatlı kişilerin verdiği haberlere dayanarak yazılan bu yazılar, hiçbir gerçeği ifade etmemektedir. Yine Nihat Erim, bu çeşitli gazete sahiplerinin, gelip kontrol etmeleri de mümkündür. demiştir.

Aslında Nihat Erim tarafından yapılan bu açıklama ve davet, yapılan bir hareketi hüsnüniyetle karşılamamanın neticesidir. Halbuki hüsnüniyet her zaman, iyi netice doğurmaz. Sizi öldürmeye gelen bir insana, hüsnüniyetle bakıp; «Yok canım, beni öldürmez, belki de arkadaşça kucaklayacaktır» diye düşünmek ne mânâya gelirse, dış basında yapılan, hakikat dışı propagandaları da hoşgörü ile karşılamak aynı mânâya gelir.

Hem dış basına varmadan önce Türkiye basınına bir yoluna koymak gerekmez mi? Adamlar, Sıkıyönetim ilân edildiğinden bugüne kadar aynı tempoyla yürümekte midirler? Türkiye'de hâlâ sözde fikir suçlusuna (!) yapılan hakaretten, aydın, sanatçı ve yazarlara yapılan terörden bahsedenter az mıdır? Her Allahın günü, adı meşhura çıkmış fertler etrafında fırtına koparanlar yok mudur? Dış basının yaptığı mesnetsiz suçlamalara haklılık kılıfını giydirip, mes'ul makamları töhmet altında bırakanlar mevcut değil midir? Şu cümleler neyin ifadesidir: «Gözümüze çarpan dış basın yorumlarında yapılan eleştiriler daha ziyade tutuklu vatandaşlara yapılan (sanki yapıyormuş gibi) işkencelere değinmekte, ayrıca eylemci aşırı solcuları ezmek bahanesiyle (bahaneyi yapan kim) Türkiye'de fikir özgürlüğünün yok edilebileceği kaygısını (kaygı edenler hangi fikrin sahipleri) dile getirmektedir. (...)» beş on gün alıkonulup bırakılanları hesaba katmasak bile bugün hâlâ «içeride» bulunan yazar, profesör, sanatçı ve öğretmen sayısının bir hayli kabarık olduğu meydandadır. Bunların hepsinin de eylemcilerle ilişkileri olabileceğini yurt ve dünya kamu oyuna izahlamak herhalde kolay olmasa gerektir.» (6 Haziran 1971 Cumhuriyet, N. Nadi.) (Parantez içindeki her bizim)

Bunlar Türkiye basınından alınmış pasajlardır. Acaba dünya basını bundan daha fazla suçlama yapmakta mıdır? Bay Nadir Nadi, tutuklanan veya gözaltına alınanların hepsinin suçlu olamayacağını, nereden bilecektir. Dünya kamu oyu nereden bilecektir? Ama bizim mason çocuğunun âdetidir, meselenin içine kurt sokmak. O da sağ gösterip, sol vurma taktiğiyle Eğilerek, bükülerek.

Şimdi düşünün bizim masoncuklarla, dönmeler bu ağzı kullanırsa, Yahudi güdümlü dünya basını niye veryansın etmesin. Bizim Babiâli kodamanlarının pırelenmesinde birşey var zannedip, onlar da iktibas tarikiyle aleyhimize dögeneceklerdir. Bir Turhan Selçuk etrafında estirdikleri fırtına hâlâ bitmedi. Ordu ile polis arasında açabilmek için envai türlü dolaplar çevirdiler. Polisin de Sıkıyönetim Komutanlığının emrinde olduğunu bildikleri halde...

Bu oyun her devirde böyle olmuştur. 1963 yılında Cumhuriyet Gazetesinin Yazı İşleri Müdürü Kayhan Sağlamer tevkif edildiğinde, aynı fırtınayı koparmışlardır. Neymiş, fikir suçuymuş. Adamlar nerdeyse mi de gurultularını bile en nadide fikirler diye takdim edecekler. Yine aynı yılda Beynelmilel Gazeteciler Federasyonu hadiseye burnunu sokmuş ve yardım teklifinde bulunmuştur. Oyun periyodik bir şekilde sürüp gitmektedir. Şimdi de Milliyet'in «Selânikli Apdi» si yeni şeylerle dönmek üzere Uluslararası Basın Enstitüsü'nün kongresine gitti. Bakalım nelerle dönecek?

Yahudi güdümlü Dünya ve Türkiye basını, bağlı bulunduğu beynelmilel Yahudiliğin sadık kölesi sıfatıyla birtakım dümenler çevirmekte kendisine zarar veren herkesi suçlamaktadır. Sıkıyönetim uzadığı süre içinde de bu menhus oyun devam edip gidecektir. Gayri millî kuvvetlerle yapılan mücadele genişledikçe, suçlama artacaktır.

Bizim için önemli olan milletimizin memnun olmasıdır. Milleti memnun ettiğimiz zaman, bütün dünya yavaş yavaş hücumlarını durdurmak mecburiyetinde kalacaktır. Milletimizin iman ve iradesi çözülmeyecek, pek çok probleme hal yolu getirecek, yenilmeyecek pek çok güçlüğü ortadan kaldıracaktır. Dümana verilen taviz yeni tavizler doğrudur. Zira düşman tavizle deymaz.

Gerçek Emperyalizmin Avrupa Basını Üzerindeki Hakimiyeti

Fransız basını üzerinde gerçek emperyalizmin hakimiyeti son noktasına ulaşmıştır. «France — Soir» dan, «Le Monde» a kadar, bütün Fransız basınında bu hakimiyet, ilk bakışta göze çarpar. Sadece haberlerine dikkat edenler bile bunu anlayabilirler.

Bu hususu belgeleriyle ortaya koymak icabederse önce gazetelerin nasıl yaşadığını tahlil etmekle işe başlamak gerekecektir. Soru şudur: Bir gazete nasıl yaşar?

Bu sorunun cevabı iki şıkla verilebilir. İlâhî: Umumiyetle gazete: Le Journal du Dimanche A.

etmektedir. Bunlardan «Regie — Presse» aşağıdaki gazete ve mecmuaların reklâm inhisarını elinde bulundurmaktadır. Yani zikredeceğimiz bütün mecmuaların ve gazetelerin reklamları yalnız bu reklâm teşkilâtınca verilmektedir. Yani hepsi de onun kölesidir.

FRANSA :

15 günlük: L'aurore. L'equipe, France — Soire, Paris — Presse, L'intransigeant, The New York Times v.s. (4)

Haftanın yedinci günü çıkan 5 ga-

İTALYA :

5 Neşriyat: Arianna, Epoca, Grazia, 24 ore, Teleutte.

İNGİLTERE :

28 Neşriyat: Daily Mirror, The Guardian, The Manchester Guardian Weekly, Sunday Pictorial, Reveille, Children's Newspaper, My Home, Popular Gördening, Sunday Companion, Valentina, Woman's, Journal, Woman's, Weekly, Woman's Mirror, v.s.

«Regie — Presse» ayrıca 5 Amerikan neşriyatına: Newsweek, Realites, The New —

(trajını) baskısını düşürerek.

7. Gazetecilik teşkilâtlarında mühim makamları ele geçirerek.

8. Haber ajanslarını elinde tutup, basına keyfince tahrif edilmiş haberler vererek.

9. Neşriyatların dağıtım şirketlerine hakim olarak.

Birinci şıkka misal, müfrit sioncu Marcel Bleustein — Blanchet'dir. (Bir diğer misal de ABD'deki Yahudi ERNEST DİCHTER'dir.)

İkinci şıkka misal, gazete sahibi Yahudiler bütün dünyada olduğu gibi Fransa'da da çoktu. Biz burada en mühimlerinden bahsedeceğiz: BLANC HONNET ailesi; Renkli, hafif, ahlâksız, yüksek trajik «İci Paris» nin sahipleridir.

MARCEL DASSAULT (eski adıyla Bloch, sonra Bloch — Dassault), Bu Yahudi milyarder (Dassault) Uçak Şirketinin sahibidir. Bu şirket bir çok uçak tipi yanında «Mirage» tayyarelerini de imal etmektedir. İsrail Hava Kuvvetleri bu uçaklarla teçhiz edilmiştir. Yine (İmmobiliere Dassault) başkanı «Moteurs et Automobiles Lorraine» nin idaresidir. (Radical Socialiste) temayülü vardır. Mebusluk ve Senatörlük yapmıştır. Oğlu Serge Dassault (Kofigon' un idarecisi ve Societé électronique Marcel Dassault) un başkanıdır. Ve Marcel Dassault milyonlarca okuyucusu olan dünyaca meşhur «Jours de France» (Türkiye'de de satılmaktadır) ın ve (L'Oise Liberee — Dimanche) isimli mühim bir mahallî gazetesinin sahibidir.

HENRY SMADJA : Bu Yahudi milyoner de sosyalist temayüllü «Combat»nın ve Tunus'ta neşredilen «La Presse» gazetesinin sahibidir.

SERVAN — SCHREIBER ailesi : Bunlardan Jean — Jacques S. — S. Radical Partinin umumî kâtibidir. Ve mebustur. Allenin diğer azaları: Jean — Louis S. — S. Brigitte Gross, Bernadette Gradis, Christiane Ferniot ve bunların çocuklarıdır. Bir zamanlar «Les echos» isimli bir iktisadî gazete neşretmişlerdir. Şimdi Fransa'da hattâ dünyada söz sahibi «L'Express» (Haftalık, traji 700.000 olup, Türkiye'de de satılmaktadır.) L'Expansion» (aylık iktisadî mecmua olup traji 120.000'dir ve Avrupa'nın bu sahada ikinci büyük mecmuasıdır.) Gibi mecmuaların sahibidir. «Presse — Union» isimli mezkûr iki mecmuayı neşreden şirket, aynı zamanda kitap da neşretmeye başlamıştır.

PAUL WİNKLER: «Lectures Pour Tous» (aylık — 238.000) un sahibidir.

Üçüncü misal olarak da gazete neşreden «Fran — Par» şirketinde hissedar olan Yahudi Pierre Lazareff gösterilebilir.

Dördüncü misal olarak Yahudilerin kuklası, «Le Figaro», «Le Figaro Littéraire (147.000)», «Paris — Match (1.343.000)», «Tele — 7 Jours», «Marie — Claire» in mühim hissedarlarından Jean Prouvost gösterilebilir: Bu zatın ortağı şeker ve kâğıt tröstleri sahibi, Yahudi ANDRE RUEFF'in kayınpederi, faal Yahudi hayranlarından Ferdinand BEGGİN'dir. Bu arada ateşli Yahudi dostu, Yahudi kuklası SYLVAIN FLOIRAT'ı da unutmamak gerek. Sylvain Floriat Yahudilere karşı o kadar büyük bir muhabbet beslemektedir ki kızını bunlardan birine vererek bu bağları iyice kuvvetlendirir. (Devam 13'te)

— Avrupa'nın yahudi güdümlü basınından bir tomar

zetelerin geçim kaynakları ilânlar-
dır.) 2 — Müessese ve şahısların
yardımları. Bir misal verecek olursak,
takriben 6.000.000 baskılı Fransız
gazetesi «Le Figaro» nun 5.100.000
Franklık varidatından 3.600.000 Frank
gının reklâmlardan sağlandığının
düşünülməsi, ilânların bir gazete için
ne kadar hayatî ehemmiyeti haiz olduğunu
isbata kâfidir. (1)

Fransa'da reklâm sahasına hâkim
olan şahsın Marcel Bleustein —
Blanchet adlı bir Yahudi olduğu nazarı
itibara alınır. Fransız basını üzerindeki
Yahudi hâkimiyeti daha güzel anlaşılacaktır.
Hattâ Avrupa basını üzerinde bile bu
Yahudinin hakimiyet icra ettiği söylenebilir.
«Fonds Social Juif Unifié» encümeninin
azası olan bu korkunç sioncu kendi ifadesiyle
tam «70 Fransız ve Avrupa gazetesini temsil
etmektedir». (2) Bu zat, TELMA (Fas Televizyonu)
nın idarecisi, Fransa'da Dış Ticaret Müşaviri,
«Le Figaro» gazetesinin umumî reklâm müdürü
v.s. dir. (3) Bir müddet evvel «La Rage De Convaincre» adlı bir eser neşrederek,
kendi mesleğini yani insanların beynini yıkayıp
oraya rezale doldurma işini müdafaa gayret-
keşliğine düşmüştür. Bu adam kurduğu
iki reklâm teşkilâtıyla bütün Fransız
basınına köleleştirmiştir. Bunlar «PUBLICIS»
ve «REGIE — PRESSE» dir. Her ikisinin de
umum müdür ve başkanlıklarını deruhte

Progres — Dimanche, (LYON) Le Progres — Sprint (LYON) Le Provençal
Dimanche (MARSEILLE), Republique — Le
Provençal Dimanche (TOULON)

Dört aktüalite haftalığı: France —
Dimanche, Jour De France, Le Nouveau
Candide, L'Express (küçük ilânlar)

Dört kadın mecmuası: (haftalık):
Elle, Festival. Modes de Paris, Nous Deux;

Altı çeşitli haftalık: Entreprize, France —
Football, L'Espoir (Tours) Le Messenger de la
Haute — Savoie (Thonon), L'intrepide, Top;

Onbir aylık: Afrique, Connaissance des Arts,
La Construction Electrique, Pour Vous Madame,
Pour Bour Monsieur, Realites, La Vie Africaine,
La Vie des metiers, Football Magazine, Sport et Vie,
Dominique;

Üç aylık: L'Education routiere, Le Français dans
Le Monde, Tarn Media.

ALMANYA :

20 Neşriyat: Rheinischer Merkur, Erdeel
zeitsehrift, Flug — Revue, Atom praxis,
Automobil Industrie, Auto — Markt, Style and
Beauty, v.s....

BELÇİKA :

8 Neşriyat: Gazete Van Antwerpen, Vrouw en
Huis, Zondagsvriend, Mecanic, Elle Belge,
Journal des Ingenieurs, «C» Genie Civil —
Construction, Emballages d'Aujourd'hui.

York Times, v.s. U.S.A., French Trade Directory;
52 Kanada neşriyatına: Maclean Magazine, Chatelaine,
Canadian Homes and Gardens, Canadian Advertising,
Canadian Automobile Trade, Canadian Aviation,
L'Epicer, Food in Canada, v.s. ...ve çeşitli memleketlerin
21 mevkûtesine: El Economista (Arjantin), Wiener
(İllustrierte) (Avusturya), A.B.C. ve Blanco Negro
(İspanya), Haaretz, Hataassiya (İsrail), Al Zamane
ve Reirut (Lübnan), v.s. bağlıdır (yani bu neşriyatların
da reklâm ihtiyacını karşılamaktadır) (5)

Bütün insanlığın düşmanları bu kadarla yetinmemişlerdir. Cemiyete hakim
olabilmek için basını menagesine alması icap ettiğini
pek iyi anlayan Yahudi, ona şu yollarla hakim
olmaktadır:

1. Reklâm tröstleri kurarak
2. Bizzat gazete sahibi olarak
3. Gazetede söz sahibi olacak kadar sermayesine
iştirak ederek (hisse senetleri yoluyla)

4. Yahudi hayranlarının, yahudi usaklarının yahudilerle akrabalık tesis etmiş
olanların yahudi sempatanlarının gazete sahibi olmalarını
teşvik ve onlara yardım ederek.

5 — Gazete idare heyetine girmek veya gazetede muhabirlik, muharirlik v.b.
vazifeler alarak.

6. Yahudiyle köle olmayanları çeşitli baskı vasıtalarıyla
sindirerek

Bu âyet-i kerimelerde «Ashâb-ı Kehf» (Mağara Dostları)'nın 309 sene gibi uzun bir müddet diri olarak uyku halinde kalmış olmaları, güneşin hararetinden korunmaları, köpeklerinin kendilerinden ayrılmayıp, mağarada beraber kalması ve köpeğin bunlarla konuşması anlatılmaktadır. Bütün bu haller, bu sâlih kişiler için, Allah (C.C.)'ın ihsan etmiş olduğu kerâmetlerdir.

c) «(Hz. Süleyman) dedi ki: «Ey, ileri gelenler, onun tahtını, kendilerinin bana Müslüman olarak gelmelerinden evvel, hanginiz bana getirir?»

«Cinden bir ifrit: «Sen, makamından kalkmadan beri onu sana getiririm. Ben, buna karşı herhalde güvenilecek bir kuvvete mâlikim» dedi.

«Nezdinde Kitab'dan bir ilim olan (zat): «Ben, gözün sana dönmeden (gözünü yumup açmadan) evvel onu sana getiririm» dedi. Vaktâ ki (Hz. Süleyman) onu (tahtı) yanında durur bir halde gördü. «Bu, Rabbimin fazlındandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim, beni imtihan ettiğî içindir (bu). Kim şükrederse kendi faidesinedir. Kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki Rabbim (onun şüküründen) tamamen müstağnidir. (Hem O) hakkıyla kerem sahibidir.» dedi.» (21)

Müfesssirlere göre, bu âyeti kerimedeki zat, Hz. Süleyman'ın kâtibi ve veziri Asaf İbnü Berhiya'dır. İsmü Azam duasını bilen, sâlih ve mütteki bir velidir. Bu harika da, onun için, bir kerâmettir.

SÜNNETE GÖRE KERAMET

Zühri'nin, Sâlim tarikiyle, İbnü Ömer (R. Anhümâ ri-vayetine göre Resûlullah (S.A.S.) şöyle buyurmuşlardır:

Sizden evvelki kavimlerden üç kişi yola çıkmış, giderlerken yolda vadmura tutulmuşlardı da bir mağaraya sığınmışlardı. Bunun orada iken bir taş düşüp mağaranın kapısını kapamıştı. Birbirlerine: «Ne duruyoruz? Hayatımız boyunca işlediğimiz en iyi ve hayırlı işleri anarak Allah'a dua edelim. Cenab-ı Hak, umulur ki, kapıyı açar» demişlerdi. Bunun üzerine içlerinden birisi:

«Ey Allah'ım. Bilirsin ki; benim ihtiyar anam, babam, bir de küçük kız çocuğum vardı. Her gün koyunlarımı otlatır, sonra onları sağlar, sütü getirir, önce ihtiyar anne - babama, sonra sırasıyla çocuğuma ve alle efradıma içirirdim. Yalnız bir gece geç kalmıştım. Geldiğimde annemi ve babamı uyumuş buldum. Üzüntü ile başuçlarına oturdum. Onları uyandırmak istemedim. Ayakucumda çocuğum durmadan ağlıyordu. Fakat ben, sütü anneme ve babama içirmeden ço-

Millî Kültür Lügatçesi

VELÂYET ve KERÂMET

çuğuma içirmeyi doğru bulmuyordum. İşte o gece annem ve babam uyuyarak, ben ise başlarında bekleyerek sabahladık. Allah'ım. Sen pek iyi bilirsin ki, ben, annemin ve babamın üzerinde yalnız senin rızan için titredim. Lûtfet şu taşı biraz arala da gökyüzünü görelim» diye dua etti. Bunun üzerine taş biraz oynayarak mağaranın ağzı biraz açıldı. Bunlardan bir diğeri de:

«Allah'ım. Sen yakinen biliyorsun ki, ben, amcamın kızlarından birine şiddetli sevgi besliyordum. Bu muhabbetimi ihsas edince bana; 100 dinar vermeden benden karşılık beklememe, demişti. Ben de, çalıştım, istediği parayı kazanarak amcamın kızına getirdim. Kız başka hiç bir mâni bulamayınca bana; Ey Allah'ın kulu. Allah'tan kork. Allah'ın kudreti ile yaratılan bekâret mührü, yalnız nikâh hakkı ile açılır, demişti. Ben de hemen kalktım ve çekilip gittim. Ey Rabbim. Sen pek iyi bilirsin ki, benim bu sakinmam, yalnız senin rızanı ve muhabbetini kazanmak içindi. Lûtf-u inâyetinle bizi buradan kurtar» dedi. Kapının üçte ikisi açıldı. Üçüncüsü ise:

«Allah'ım. Sen bilirsin ki, ben, bir ölçek darı karşılığı bir işçi tutmuştum. Diğer işçiler ücretlerini aldıkları halde, bu adam almadan bırakıp gitmişti. Ben de, zamanı gelince, bunun darısını ektim. Mahsulünü satıp, parası ile bir sığır bir de çoban satın aldım. Bir müddet sonra, bu işçi gelip ücretini istedi. Ben de; Senin hakkın şu çoban ve sığırlardır, al, götür, dedim. İşçi, bana; Benimle alay mı ediyorsun? Benim hakkım bir ölçek darıdır, dedi. Ben de; Hayır, seninle alay etmiyorum. Hakikaten bunlar senindir, dedim. O da, onları alıp götürdü. Ya Rab. Sen gizli, aşikâr herşeyi bilirsin. Ben o malı, işçiye, ancak senin rızan için verdim. Lûtfunla bizi buradan kurtar» diye dua etti. Mağaranın kapısı tamamiyle açıldı ve üç arkadaş mağaradan çıktılar. (22)

(Devamı Var)

(21) En - Neml Sûresi, âyet: 38, 39, 40.

(22) Sahihu Buhari, C: II, S. 209, Sahihu Müslim, C: IV, S. 2099.

millet bünyesini
çürüten zehir

A.K.O.L.

İnsan ve cemiyet şu üç kanunun hâkimiyeti altındadır. a) Varlığın idamesi, b) Neslin revamı, c) İdeolojik yapının tezahürlerine tâbi olma.

İnsan ve cemiyetin tetkiki bize bu üç ana kanunu bildirir. Bu kanunlar varlığımızın mutlak bir suretle uyduğu kaidelerdir. Bu kanunlar Allah'ın insan bünyesine vazgeçilmez bir surette yerleştirdiği zarûretlerdir. Bunlara muhalefet etmek insanın yaradılışına aykırı hareket etmektir ki, neticesi zarûri olarak buhrandır.

Alkol bu kanunlara, insan bünyesinde muhalefet eden bir içkidir. Biz burada şimdi alkolün «neslin devamı» kanununa nasıl aykırı olduğunu inceleyeceğiz.

Bütün hayvanlar ve insanlar çoğalmak için mukavemet edilmez bir arzu duyarlar. Cinslerine göre ayrılmış canlı varlık bünyesinin icabı olarak, çoğalmak için gerekli faaliyetlere itilir.

Varlığın devamı için gerekli ihtiyaçlardan sonra canlı varlıkta bu ihtiyaç şiddetle kendini hissettirir. Bu hayatın bir zarûretidir. Hayatlarını cinsî alâka duydukları varlıklar için feda edenlerin sayısının az olmadığını bilivorus. Neslin devamı kanununun harikulâde tezahürlerini unutmamak gerekir. Eşlerin karşılıklı sevgisi ve ana sevgisi buna misaldir.

Cinsî arzu bir canlının biolojik yapısının zarûretidir. Cinsî arzu testislerin ve yumurtalıkların faaliyeti neticesi olur. Bu üreme organları cinsî arzuyu kamçılaman hormonlar salgıladıkları gibi, insan neslinin devamını sağlayan tohumları (spermle-ri) de tam ve eksiksiz olarak vaparlar. İşte alkolün gösterdiği etki burada ortaya çıkar.

İçki (alkol) alındıktan 2 saat sonra insanın tohumuna (dölüne) geçer. Böylece zekâ geriliğinin birinci derecede sebebi olan, tohum bozukluklarını (blastophoria) meydana getirir. «Bazan ana ve baba cedler ve canipler tabii olduğu halde çocuk gayri tabii çıkabilir. Bu Blastophoria denilen tohum bozulmasından ileri gelir. Meselâ alkol, frengi, verem gibi semmî (zehirli) ve intani sebepler yüzünden peder ve validenin tohumları bozulur. Bu yüzden nesil hastalıkları doğar. Hattâ bu yeni nesilden gelecekte mütereddi olur. Bu hal (tereddi-deiene-

ressans) dir. Peder ve valideden evlâtlara geçen nesli (genotype) vasıflardır.» (8) Yukarıda aldığımız vesika tıbbın ortaya çıkardığı bir gerçektir.

Bir düşün veya balo dönüşü atılan tohumlar, yapılan cinsi temaslara, o anne babadan gelecek olan nesillerin beyinlerine sıkılmış birer kurşundan beterdir. Çünkü anne ve babanın içkiliyken yaptığı temaslara çocuklarda zekâ geriliğinin (oligofreninin) ilk sebepleridir.

Sol ideolojilerin propağandalarına kapılmış böyle zavallı anne, babalar, sonradan çocukları okuyamayınca «çocuğumuzun kafası almıyor» diye yakınırlar. Binlerce lira hususi hoca masrafı öderler. Hak'kın yolundan gerçek ilim ışığından mahrum bırakılmış ebeveynler bu durumun mazinin meçhulünde sarhoş ken yapılmış bir cinsi temaslara gerçek sebebi olduğunun farkında bile değillerdir. Aşağıda okuyacağımız vesika bunun ne kadar haklı ve doğru olduğunu ortaya koyar.

«Alkol, hayatın da kaynaklarını zahirler (LEGRAİN)

Firyopatolojik, tecrübi ve klinik müşahedeler bunu geniş ölçüde ispat ederler. Çocukların ölü doğmasında ve erken ölüm yakalarında ciddi bir faktör olan bu zehir, nüfusu azaltıcı bir amil olarak kendini gösterir. İçki müptelâlarının torunlarının fizik ve psisik vasıfları üzerinde tesir yapmak suretiyle alkol ırk üzerinde de zararlı neticeler husule getirir. Nitekim ayyaş babaların çocukları tüberküloz (verem) tehlikesine maruzdurlar. Alkol alma ihtiyacını fitri olarak hissederler. Bu zehirin tesirlerine karşı hassaslaşmışlardır. Alkolün nesil üzerinde tereddidi ettirici tesiri, aynı alkolik nesilden gelenler arasında zihni zaafın, hattâ zihni bakımdan geriliğin sık sık raslanması ve psikopatik (akıl bozukluğu) veya ahlâkî bozuklukların görülmesi şeklinde kendini ifade eder. Delilik ve sara alkolik ve irsiyetin diğer tezahürleridir...» (10)

(Devamı Var)

(8) PSYCHIATRIA: Prof. Dr. M. Osman Uzman Shf: 5

(9) PSİKİATRİ EL KİTABİ: Dr. Kriton Dinçmen. Lâtin Matbaası, İstanbul 1967 Shf: 99-100.

(10) ADLİ TIP: Prof. Dr. Behçet Tahsin Kamay. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, adli tıp ve sosyal tıp enstitüsü Profesörü ve direktörü. İngiltere ve Fransa Adli Tıp cemiyeti fahri ve muhabir üyesi. Ankara Üniversitesi Tıp Fak. Yayınlarından, Sayı: 22.

Çek Komünist

(Baştarafı 7'de)

empeyalist film vasfına haizdir. Bu film ilk defa olmak üzere açıkça işçilerin hakkını müdafaa ediyordu. Bunun üzerine sağdan sert protestolar yükseldi.

1960'dan sonra Türk filmciliği yeni hamleler yaptı. Aynı senelerde Metin Erksan'ın «Gecelerin Ötesinde» adlı filmi görüldü. Bu filmde kendi yerli âdetlerinden kopan bir grup insanın hikâyesi anlatılıyordu. Yazar onların durumlarını ve sosyal faaliyetlere katılmayıslarını burjuva tesirleri olarak izah ediyor. Bu film ilk defa sosyal sınıfları bariz bir şekilde ortaya çıkardığı için dikkat çekicidir.

AVRUPA BASINI

(Baştarafı 11'de)

miştir. Yahudilerle pek hasır nesir dir. Meselâ, bizzat kendi ifadesiyle, milyarder Marcel Dassault'ya öz ismiyle «Marcel» ve Avrupanın taşsız kralı Edmond Rothschild'e «Edmond» diye hitap etmektedir. (Bkz. «Midi Libre» 15.12.1967). S. Floirat'ın damadı Yahudi Roger Greange da öyle pek yabana atılır cinsinden değil. Hanı bu zat «Ateliers d'aviation Louris Breguet» in «Societe Financiere aigle — Azur» ün «Europe no 1» (Pek mühim bir radyo evi) nin, «Image et son» un, «Presse — office» in v.s. idarecisidir. (İdareciğini kast ediyoruz.)

Sylvain Floirat muazzam bir servet sahibidir. En mühim servetini «Societe Financiere Aigle — Azur» meydana getiriyor. Fakat diğer servet kaynakları da ihmal edilecek gibi değil. Bilâkis, Floirat, aşağıdaki firmaları idare etmekte veya bir zamanlar etmiştir.

Aigle — Azur International, Aigle — Azur Extreme — Orlent, Ste Meridional de transport automobiles, Aigle — Azur Maroc, Transports Bordeaux — Pyrenes, Engins Matra, Godde Bedin ve bunlar gibi daha onkelimesiyle idare meclisi azası oldu. Floirat, Image et Son» u ele geçi-

1962'de çevrilen Metin Erksan'ın «Yılların Öcünde Erksan, bir kükü Anadolü köyünün geri plâna atılmasına karşı köyün ağalarına meydan okumağa çalışan bir adamı tarif etmiştir. Susuz yaz (1963) da böyledir. Yazar, köy gerçeklerine sadık katarak iki kardeşin bir kadını sevişlerini hikâye etmiştir. İki kardeş arasındaki rekabet, köy ahalisi arasındaki sosyal sorun eksikliğinin telkin edilmesidir.

Halit Refiğ'in ilk özgün eseri Şehirdeki Yabancı 1963'de çevrildi. Burada eğitim gören bir Türk'ün hikâyesini anlatıyor. Vatana dönünce bu avdın genç kendi vatanı ile da-

rerek ona bağlı olan büyük Fransız radyosu «Europe No 1» e hakim olmuştur. (Gelecek sayımızda devam edeceğiz).

DİP NOTLAR

1) «Le Journalisme en Trente Leçons» Gilbert et Henry Coston, «Lectures Françaises» 1962, Paris Sahife 101.

2) «Presse Quotidienne». Nicolas Faucier.

3) Les Juifs dans la France d'aujourd'hui Gijges, «Documents et bir firmanın sahibidir.

4) «The New York Times» bütünüyle Yahudidir. «Yahudiler gazetecilik sahasında, naşir olarak (Adolps Ochs) ve «New York Times» Josef Pulitzer ve New York World» gibi olduğu gibi, gazete muharriri olarak (Arthur H. Sulzberger, Walter Lippmann, v.s.) ta büyük bir mevki elde ettiler.» (Amerika Birleşik Devletlerinden bahisle söylenmiştir.) Pek ateşli sionist olan Moche Catane'nin (Les Juifs dans le monde» 1962, Paris) adlı eserinden alınmıştır.

5) «L'Europe des Banquiers» Henry Coston, Documents et Temoignages, Paris, 1963 Shf. 283 — 284) Temoignages» Paris, 1965.

ha yakından temastır kurmay» ismi yor. v.s. 1964'de aynı direktör tarafından çevrilen Gurbet Kuşları ise kendi şehirlerini terk edip, İstanbul'a göçen bir Anadolu ailesinin hikâyesini anlatır. Bu aile geniş bir toplumda kendileri için bir yer bulamaz. erir ve bedbaht olurlar.

Karanlıkta Uyananlar'da ise Görec, açıkça işçilerin haklarından ve yabanc, sermayeye karşı olan mücadelelerinden bahsediyordu.

Bitmeyen Yol adlı filmde Duygu Sağiroğlu, şehirlere iş aramaya gi-

ten çiftçilerin yarı köle hayatlarını anlatıyordu.

Haremde Dört Kadın, Refiğ'in bir başka enteresan eseridir. Refiğ'e Türk yazar ve düşünürü Kemal Ta bir yardım etmiştir.

Kızılrmak — Karakoyun Nazım Hikmet'in ağalarla tarım işçileri arasındaki sınıf kavgasını anlatan bir hikâye üzerine kuruludur.

Bu yazı, Çekoslovakya'da Uluslar Arası Öğrenci Birliğinin yılda dört defa İngilizce ve Fransızca neşrettiği Young/Jeune Cinema Theatre'nin 1/71 sayısından alınmıştır.

NEJAT ARUN

(Baştarafı 5'te)

ları iyice belirlediği halde sağ-sol çatışmasından bahsediliyor. Sıkıyönetimden sonra daha iyi anlaşıldı ki, bir sağ - sol çatışması değil; sol ile devlet kuvvetlerinin, ordunun çatışması vardır. Bunu herkes görüyor, herkes biliyor. Öyle olduğu halde, hangi çevreleri tatmin için hala sağ-sol çatışmasından söz ediliyor. Sayın Nihat Erim - önmümüzde çok vakit vardır, daha iyi anlama fırsatı bulacaktır ki — Le Monde gibi Fransa'daki De Gaulle'ü düşüren solcu gazeteleri ve onların Türkiye'deki uzantısı olan bir kısım basını tatmin etmek mümkün olmayacaktır.

Nejat Arun'un yakalandığı haberi, bütün milliyetçileri sevindirmiştir. Zira iyi tahkikat yapılsa bu ölüm hadisesinin, Aydınlık dergileri arasındaki ihtilafa indigi ortaya çıkacak ve komünistlerin plânları herkesçe bir kere daha hatırlanacaktır.

Yalnız, unutulmaması gerekir ki adliyyede buna benzer bir çok davalar vardır. Meselâ iki yıldır yıldız hadisesinden dolayı tutuklu bulunan ve davasında hiçbir gelişme olmadığı halde mahkemeye çıkarılmayan Yavuz Aslan Argun, bugünkü komünist halk ordularının neferiyim diyen Deniz Gezmişlerce, Cahit Tanlarea katil olarak ilân edildi. O günlerde, cenaze başında basın toplantısı yapıp, katil imal ve ilân etmek modaydı. Devrin iktidarı ve İçişleri Bakanınca da, komünist eşkiyaların beyanatları rağbet görüyordu. Deniz Gezmiş'in ardından Muzaffer Çaglar ve bağlı olduğu bakan, herhangi bir mesuliyet anlayışı taşımaksızın, önüne geleni katil ilân ediveriyordu.

Bu beyanatlar, komünist hareketlere devrimci kılıfını giydiren gayri millî basın tarafından, propaganda ediliyordu. Ondan sonra, hadiseyle hiç alakamız olmasa da suçlu sizdiniz. Atıldınız, kalın hapisane duvarlarının ardına. Artık mesele bitmişti. İçişleri Bakanınca, kim olursa olsun, ilgili ister bulunsun ister bulunmasın, gayri millî basının «katiller hala yakalanmadı» ithamından kurtulabilmek için suçunuz sabit görüldüyordu. Ama gerçek katil bilindiği halde bazen ilân edilmezdi. İtibarının sarsılacağından korkulurdu. Ne vardı sanki içeride yatan sadece bir kişiydi. Üstelik basında yaygara koparıp sesini de duyuramıyordu. Kalın duvarlar ve suçsuz insanların sesine kulak tıkayan bakanlar vardı arada.

Şimdi durum değişti, değişiyor. Gerçek katiller hiç tereddütsüz ilân ediliyor. Artık, komünistlerin, milliyetçilere rahat yüzü göstermeyen Çapa baskınlarının gerçek yüzünün ve 20 aydır kalın duvarlar arkasından seslenen sesine cevap verecek makam bulunmayan Yavuz Aslan Argun'un suçsuzluğunun anlaşıldığı günler ümitle beklenebilir, zannediyoruz.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNDE MİLLETİN İSTEKLERİ

Baştarafı 9'uncu sayfada

daki 111. Maddesinde, bu kurula «kuvvet temsilcilerinin» değil, «kuvvet komutanlarının» katılması şeklinde bir değişiklik getirilmiştir.

Millî Güvenlik Kurulu istişari hüviyetten çıkarılarak, devletin esas teşkilâtı içinde daha müessir hale getirilmelidir. Millî güvenliğin korunmasında bu kurulun hizmetleri hatırlardadır. Marksist çevrelerin «Millî Güvenlik Kurulu çıkmadan yukarı çıkıyor» diye yaptıkları hücum ve satışmalar hatırlardadır. Millî güvenliğin korunmasında bu kurulun daha da güçlendirilmesinin zaruretine inanıyor ve bunda millî menfaatler yararına faydalar görüyoruz.

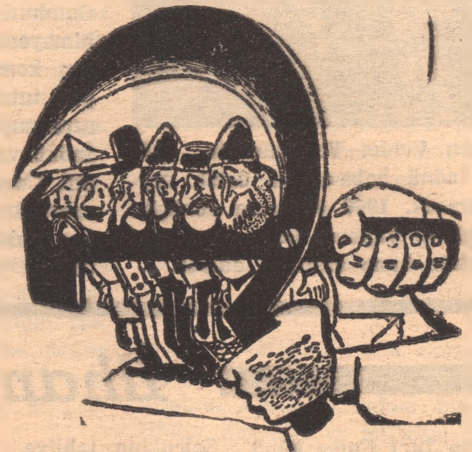
İHTİSAS MAHKEMELERİ

Son on yılın acı hadiseleri göstermiştir ki, toplum hadiseleri (anarşist hareketler) ancak ihtisas mahkemelerinde takip edilebilir ve kanunlar bu mahkemeler eliyle en müessir tarzda tatbik edilebilir. Nasıl Deniz Mahkemeleri, Basın Mahkemeleri, Trafik Mahkemeleri varsa ve bu sahalarda müessir bir tatbikat mevcutsa, rejimi devirmeye, devleti gasbetmeye, vatani bölmeye çabalayan fertler ve teşkilâtlarda ihtisas mahkemeleri marifetiyle cezalandırılmalıdır.

GERÇEKLER TAHRİF EDİLEMEYECEKTİR

Anayasanın son tecrübelerin ışığında yenden gözden geçirilmesinde parlamenterlerimiz millî bir vazife düşmektedir. Türkiye'de on senenin hadiseleri meydandadır. 12 Mart Muhtırasına, hükümet değişikliğine ve örfi idarelere sebep olan banka soygunları, adam kaçırmalar ve öldürmeler, şehir ve kırsal gerillacılığı ve sabotajlar hafızalarda hâlâ bütün canlılığını muhafaza etmektedir.

Bütün bunlara rağmen hâlâ çatlak sesler duyuyoruz. Aşırı solu himaye eden konuşmalar işliyoruz. Sanki yukarıda sıraladığımız anarşist hadiseler isimleri karışanlar milliyetçi, vatanperver gerçek suçlularımız gibi «Anayasa değişikliğinde sağa karşı tedbir yok» diyen gafilleri tarihin bir noktada uyaracağına inanıyoruz. MİLLETİN BEKLEDİKLERİ

Millet yeni Anayasa değişikliğinden anarşinin kökünün kurutulmasını, hak ve hürriyetlerin devleti yıkmak ve milleti ebedî esarete sürüklemek isteyen hainler tarafından istismarının önlenmesini, 1967 den beri tamamen su yüzüne çıkan vatan bölme ve devleti gasbetme hareketlerinin biriktirdiği ızdırapları unutmak istiyor. Millet hayatında huzur istikbalinde emniyet görmek istiyor. İktisadi ve içtimai yaralarının devlet eliyle tedavisini bekliyor.

Şimdi hükümet ve parlamento tarih ve millet önünde yeni bir imtihandan geçmektedir.

Yeniden Paşa Babalarına Sığındılar

Size Demirel iktidarının hızlı Prof. larından hâlâ hızını alamayan birisinin yazılarından bazı pasajlar nakledeceğiz. Bu şahıs, halen Sıkıyönetim Komutanlığınca süresiz olarak kapatılan Türk Hukuk Kurumu'nun «Yılın Hukukçusu» seçtiği mahut profesör. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu. Adam banka soyan, şehir ve kır gerillasını Türkiye'de açıkça tatbik kalkan komünist eşkiyaları 1969'lar da yazdığı bir yazıyı tekrar hatırlatarak savunmakta ve hâlâ aynı fikirde olduğunu, bunun da samimi bir halkçı fikir savaşçısı (!) olduğundan ileri geldiğini belirtmekte. Demekte dir ki:

«Son yıllarda fakültelerde boykot lar oldu, işgaller oldu. Hattâ tahrir olayları gibi hukuka aykırı davranış lar oldu. Büyük çoğunluk gençleri suçlarken, bu gazetenin okuyucula rının hatırlayacağı gibi yalnız biz bu sütunlarda her türlü ithamlara göğüs gererek ve yöneticileri eleştire rek öğrencilerimizi savunduk. Huku ka aykırı davranışların sebebine, köküne inmenin ve bu davranışların ne deni olan etkenleri ortadan kaldır manın, kısacası Üniversite Reformu nun gerekli olduğunu, arka arkaya yayınladığımız yazılarda belirttik. Çünkü aklımızın ve duygumuzun ses i bize öğrencilerimizin bu davranış larının kasıtlı olmayıp, Türkiye'nin bugünkü sosyal yapısında hüküm sür mekte olan adaletsizliklerin bir so-

— Hıfzı Veldet Velidedeoğlu. Ak lınca İnönü baba-oğulla ortak cep he kuracak. 1960 öncesine dönüşün öncülüğünü yapmak istiyor. «Cum hurîyetste buna vasıtalık ediyor.

nucu olduğunu söylüyordu. Bugün yine bu kanıdayız. Bu davranışlarda ahlâka aykırı bir nokta görmüyoruz.»

Demek bizlerde bir yanlış anlama olmuş. Bu «delikanlılar» davranışla rında kasıtlı değilermiş. Şimdi an laşılıyor, eğer mesuller üniversite reformunu yapsaydılar, bu davranış ların «kökenine» inseydiler, şimdi bankalar soyulmayacak, Sten taban calı, orak - çekiçli kamalı, komünist «şehir işkilyaları» türemeyecekti. (!) Ama gelgelelim değerli profesörümü zün ilmi uyarılarına (!) kimse kulak asmadı. Ve işte bugünkü hale geldik.

Bu şekil bir izah tarzına kargalar dahi güller, hem de dağdaki çoban bile cevap verir. Der ki; Üniversite reformu, üniversiteyi ilgilendirir. Halbuki sizin talebe dedikleriniz «ey lem» lerini üniversitelerin dışında devam ettirdiler.

Sayın Velidedeoğlu, bir de kendi sini temize çıkartmak için; «Ama kan lı eylemleri de tasvip edemeyiz» de mek ihtiyacını duymaktadır. Ne der siniz: «Bu ne perhîz, bu ne lâhana turşusu?»

NİÇİN İNÖNÜ'YE YAKLAŞIYORLAR

Prof. Velidedeoğlu yazısını şöyle sonuçlandırıyor:

«Bu yazıyı okuyanlar, kimlerin «suçluların telâş» içinde bulunduğ u nu açık, seçik anlayacaklardır. Bu yazarların, baba ve oğul «İnönü»ler başta olmak üzere, durmadan etrafa, üniversitelere, profesörlere ve ken dileri gibi düşünmeyen tüm aydınla ra saldırmaları, sıranın kendilerine geleceğinden korkanların telâşından başka bir anlam taşıyabilir mi?»

Hıfzı Veldet, hayat hikâyesi ikti dar hırsıyla geçen İnönü'nün kanat ları altına neden girmek istemek te dir? Zira son hadiselerde tutuklanan solcu — Marxist — Leninist ve hat tâ Maoist profesörlerin şu an tek hi mayecisi İnönü kalmıştır. Nihat Erim'i kenara çekip, «Yanlış tutuk lamalar oluyor, bunlardan vazgeçil mell» diyen de odur.

CUMHURİYET GAZETESİNİN SAHTEKÂRLIĞI

Velidedeoğlu'nun yazısını neşreden Cumhuriyet'in arzusu da, İnönü'nün himayesine girmektir. Zira Sıkıyönetim komutanlığınca bir müddet ka palı tutulan bu gazetenin de itibarı sarsılmıştır. Şimdi ayakta kalan tek İnönü vardır ve ona sarılmak lâzımdır. Cumhuriyet ve solcuların niçin sahtekâr olduklarına gelince... Sol kanattakiler faydalanabildikleri süre ce bir numaralı «İnönücü» dürler.

Fakat işlerine gelmeyince de silkip atarlar. Nasıl mı? Bir de Hıfzı Vel det Velidedeoğlu'nun yazdığı sütun lar da, 22 Mart 1971 tarihinde başka bir «nâmdar» profesör olan Muammer Aksoy tarafından yazılan yazıyı okuyunuz:

«Harbiye Nezareti Müsteşarı İsmet Bey ise küçük işlerin adamıdır.

Fakat «Ya istiklâl, ya ölüm» diye cek yüce ruhtan, cesaret ve liderlik ten tüm yoksundur. Onun kararını, ruh ve kafa yapısını, 1919 yılında Kâzım Karabekir Paşa'ya yazdığı mektup bütün açıklığı ile ortaya ko yacak niteliktedir.

Küçük işlerin ve küçük hesapların adamı olan İsmet Bey'in düşünüşü nü ve kararını kendi kaleminden dinleyelim :

«...Eğer Anadolu da ve halkın A merikalıları herkese tercih ettikleri zemininde Amerika milletine müracaat edilse, pek ziyade faydası ola caktır, deniliyor ki, ben de tamamı ye bu kanaatteyim. Bütün memleketi parçalamadan bir Amerikan mürakabesine tevdi etmek yaşayabilmek için yegâne çare gibidir. Fakat bu gün bu kanaatin kıymeti onun izha rındadır...»

«Duadan başka elimizden birşey gelmez. Malatyalılar, bana Malatya Mebusluğunu teklif ediyorlar. Sen ne dersin. Seni bağrıma basarım sev gili kardeşim Kâzımcağım.»

«Köylü olalım, askerlikten istifa edelim... Senin kaç liran var? Birle şelim. Kâzım Ağa, İsmet Ağa olalım. Hayatımızı çiftçilikle sürdürelim.

— Kâzım, ne diyorsun? Sen vaziyeti henüz bilmiyorsun. Ordularımız mahvoldu. Boğazlara itilâf hakim. Bütün Cenup hudutları açık bir hal de. Asıl felâket bizim içimizden tas fiye yapacaktır, tasfiye... Anlıyor musun? Bugün harpte kazandığın paşalığı alacaklar. Bir, belki de iki rütbe kaybedeceksin! Ben çok düşün düm. Neyimiz varsa birleştiririz, ne mümkünse alırız. Kâzım Ağa, İsmet Ağa oluruz. Ben başka türlüünü göremiyorum. Kâzım, sen de bir iyi düşün!..

— Kâzım, millete karşı mümkün olanı yapalım. Fakat yapılmayacak tan fayda yoktur. Vaziyeti sen de an larsın!»

1) İsmet Bey'in el yazısıyla yazıl mış bu mektubun fotokopisi, Kâzım Karabekir'in 1959 — 1960 yılında ya yınlanan «İstiklâl Harbimiz» adlı ki tabının sonunda 10. ek olarak yayın lanmıştır. Ve yeni harflerle tamamı da aynı kitabın 175 — 177. sayfala-

rında yer almaktadır. İsmet Paşa bu mektubu, aradan geçen 12 yıl içinde inkâr edememiştir.»

İNÖNÜ'NÜN TERCÜME-İ HÂLİ

Ya, işte böyle... Görüldüğü gibi İnönü'yü kendi beslemeleri itham e diyor. Zaten öyle derler: «Besle kar gayı, oysun gözünü!» İnönü'nün inkâr edemeyeceği gerçeklerin başın da şunlar da gelir:

İnönü, Lozan arefesinde Hilâfetçi, 1937'den itibaren kendisini gölgele diğine inandığı Mustafa Kemal'in hasmı, 1938'den itibaren Atatürk'ün devlet dairelerindeki resimleri ve Türk paralarındaki fotoğrafları ye rine kendi resmini asmaya teşebbüs edecek cüreti bulan ve gördüğü re aksiyon karşısında tornistan eden, 1938 — 46'nın gerçek müstebidi, 1950'lerden sonrasının hürriyet ha varisi (!) ve inkılâpların bekçisi (!) demokrasinin hamisi (!) dir.

Türkiye'yi Kızıl İhtilâl eşğine ge tirmede mesuliyet taşıyanların başın da baba - oğul İnönü'ler gelir. Ba basının oğlu olan Erdağ İnönü'nün de kıldığı ceviz bini geçmiştir. De niz Gezmis'i ODTÜ yatakhanelerinde yatıran ve «Mehmetçik» Mevlüt Me riç'in komünist kurşunlarıyla kahpe ce şehid edilmesine sebep olan ca nileri barındıran odur. Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) nün slâh deposu ve komünist yatağı ha line gelmesi hep onun Rektör vekil liği yaptığı günlere rastlar.

Bakalım şimdi, yeniden bazı lâflar la, komünist himayeciliğine bu ba ba - oğul devam edecekler mi? Zira komünizm yeniden filizlenme imkân ı bulursa, bu ancak İnönü'nün hi mayeleriyle olacaktır.

— Halbuki daha birkaç hafta önce aynı gazetenin komşu sütunlarında işbu Muammer Aksoy, aynı İnönü' yü, İstiklâl Harbimizde çiftlik ağası niyetinde olmakla suçluyordu. Bu değişiklik neden?

İlhan Selçuk Muhakeme Edildi

11 Haziran 1971 Cuma günü 2 No.lu Sıkıyönetim Mahkemesinde İlhan Selçuk'un dava sına devam edilmiştir. Mahkeme de önce Prof. Sulhi Dönmezer, Prof. Sahir Erman ve Asistan Kayıhan İçel'in bilir kişi raporunun özeti okunmuş tur Sanık avukatlarından Ziya Nur'un bilirkişiye yaptığı itiraz reddedilmiştir. Mahkeme heyeti yine verdiği bir ara ka rarında, mahkemenin görevsiz lik iddiasını da reddetmiştir. Daha sonra, avukatlar İlhan

Selçuk'un tahliye edilmesini istemişlerdir.

Bu konuda İlhan Selçuk da şöyle söylemiştir: «On sene dir ağır ceza mahkemelerinde yargılanırım. Ben bu memle ketin yazarıyım. Kaçmam Bel ki dosyaya kaçacaktır yazısını koyanlar birgün kaçmayı dü şünürler. Kaçmak suçlulara ait bir eylemdir. Bizim eleştirdiği miz bazı çevreler inanılır kay nak olarak bu dosyaya kaça cağım hakkında yazı koyabili yorlar. Anayasanın 132 Mad-

desi hakimlerin bağımsız oldu ğunu ve hiçbir makamın tel kin ve tavsiye yapamayacağını belirtir.»

Bu konuşmasında İlhan Selçuk bazı şeyler iddia et mektedir.

1 — Kendisinin bu memle ketin yazarı olduğu. Doğru dur. İlhan Selçuk bu memle kette yazı yazmaktadır. Ama bir müddet önce Hikmet Kıvılcımlı da bu memlekette yaşı yor ve yazıyordu.

2 — Dosyaya kaçacaktır ya-

zısını koyanlar kaçmayı düşü nürler. Neden diye sorarsanız, o da şu şekilde tahmin edilebi lir: Birgün, aç tavuğun düşün de darı gördüğü misali, bunlar idareye el koyarlarsa, vatanse ver ve milliyetçiler, ya vatan ve millet için can verecekler, (Osman Batur İslâmbey gibi) ya da kaçacaklardır. (Tabii bu İlhan Selçuk'un tahminidir.) Fakat, vatanın son taşı elimiz de kalıncaya kadar mücadele edeceğimizi unutuyor.

3 — Hakimler bağımsız ol-

masına rağmen, bazı makamlar ın telkin ve tavsiyesine uyuyorlar.

Bu iddialar karşısında Aske ri Savcı Yrb. Nevzat Çizmeçli: «Ben yazarım, kaçmam onlar belki kaçarlardı demekle neyi kastetmiştir. Bu bir tehdit midir? Yoksa ima mı?» demiştir. Daha sonra da dosyaya İlhan Selçuk'un kaçacağı notunun Or general Faik Türün tarafından konduğunu açıklamıştır.

Selçuk'un tahliye talebi red dedilmiştir.

GERÇEK KURTULUŞA DOGRU

— 3 —

III

Tatebeler çalan zinde beraber sınırlara doluyordular. Hepsini hafta sonunun verdiği ayrılıkla birbirlerinin hatırlarını soruyorlardı. Ahmet de evdeki sıkıntıların bir yana bırakmış, sahte de olsa arkadaşlarına neşeyle hitap ediyordu. Bir ara gözüne Yanık Hidayet ilişiverdi. Yanına yaklaşıp:

— Nasılsın bakalım, dedi. Hidayet her zamanki tebessümüyle:

— Patlamaya hazır bir bomba gibiyim, ya sen nasılsın bakalım?

Ahmet'in yüzü donuk bir halde

— Her zamanki gibi Değişen bir şey olmadı.

— Annen nasıl?

— Hep aynı.

— Çok üzülürüm kardeşim, ne yapacaksın, düzen düzen değil ki. Hem sana birşey söyleyeyim mi? Ahmet sıkıntıyla:

— Söyle de kurtul, dedi.

— Bizim şu cebirci Deynek Ali var ya.

— Ne olmuş varsa?

— Bak dalga geçmiyorum. Çok iyi bir adam be o...

— Yok yahu.

— Hem de nasıl. Geçen sefer anlattımdı ya. İşte o zamandan beri bana arkadaş gibi davranıyor. Beraber sigara tellendirmiyoruz. TÖS'ten aldığı kitapları bana okumam için veriyor. Bu kitaplar ağalıktan, fakirlikten, çoğu yerlerinde de Allah'sızlıktan bahsediyor hep. Hem dine bağlı olanlar gericiymiş.

Ahmet hışımla: — Kendisi gerici köpeğin. Evvelâ kendi gericiliğiyle uğraşsın moskof artığı, dedi. Hidayet arkadaşını incitmekten çekinerek:

— Hem zaten ben liseyi bitinceye kadar bizim cebirciyi tasvip edeceğim, ondan sonra TÖS'den aldığım komünist kitaplara ve cebirciye bir tekme hoppp, yallah. Ne yapacağın arkadaşım, köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı demek lazım.

Ahmet nasihat verincesine: — İş isten geçmeden bu gibi adamlara ulaşlık etmekten vazgeç. Zamanla sen de onlarla birlikte otura otura komünist olup çıkıverirsin. Hidayet sıkıntıyla başını salladı:

— Çok haklısın. Biz köyde böyle mi idik, namazımızı kılar, aptestimizi alır, doğrulukla işimizi görürdük. Baba ocağından ayrıldık, geldik şu liseye. Zar zor yatık olduk, baba parasıyla keyf sürmeye başladık. Sabah okul, öğleden sonra da aylak aylak dolaşma, akşamları mütalâa, derken gün yatağa... Günlerimiz hep böyle geçti. Ama bir gün mütalâa vakti bizim felsefeci Sarsak Halil çıktı geldi. Arkadaşlar, sizlerin babalarının bir dilim ekmeğe hasret olmasının nedendir acaba? Hiç düşündünüz mü? demesi üzerine, hepimiz birden, düşünmedik dedik. Felsefeci Sarsak Halil ciddi bir edayla: «Bütün sıkıntılarımızın baş mesulü zengindir. Hep görüyorsunuz, iki adımda bir çiftir dairesi apartmanlar yükseliyor. Bu hangi parayla yapılıyor. Tabii babalarınızın parasıyla,

kargışıklarını aımadıkları emeklerle demez mi? Bizler, babamızın emeğinin apartmanlarla ilgisi ne olsa gerek diye düşünmedik bile. Öğretmenden daha mı bilgili olacaktık? Günler günleri kovaladı. Mütalâadan çıktığımızda bizlere sigara ikram eder oldu. Bizler ilk önceleri utanıyor, sağol hocam, deyip geçiştiriyorduk. Ama O daha dün seni falan yerde gördüm, hadi nazlanma, diyerek paketi uzatıyordu. Önceleri utana sıkıla aldığımız sigaraları şimdi söyletmeden alıyoruz.

Ahmet'in gözleri fal taşı gibi açılarak: — Vay be... deyiverdi.

Hidayet binbir kurumla: — Ne var, bizler bu arkadaşça tavırlardan öyle hoşlanıyoruz ki, sorma. Az şey değil bize sigara ikram etmek? Üstelik başka bir gün bizim yatakhane-nin öğretmenlere mahsus yatak odasında kafaları da çektik.

— Demeecece

— Öyle ki, bütün masrafları kendilerinden olmak üzere. İlk önceleri biz de şaşırık, ama nasıl olsa sigaraları ikram edenler şarapları bizden esirgerler miydi? Ülen sabah kalktığımda kafam çatlayacak gibiydi. Derse bile giremedim. Müdürden tezkere almam da pek güç olmadı. Malûm ya, bizim veli. O da bize göz yumuyor.

Ahmet hayretle açılan ağzını: Vay namussunuzlar, sözleriyle kapadı.

Hidayet bu söre içerledi ama, arkadaşına belli etmedi. Küçük vücudunun üstüne kocaman bir kaya gibi oturan kafasının içindekileri anlamak güç değildi. Biraz evvelki anlattıkları onu yersiz bir sevince götürmüştü. Deminki sözlerine devamla: — İnsan çocukluktan çıkıp, adam olduğunu bizim felsefeciyle, cebircinin yanında anlıyor. Ne helâl hocalar be...

Ahmet, babasının kafayı çekip geldiği günleri hatırlıyor, böyle öğretmenlere lanet olsun diye düşünüyor. Hidayet'i susturmak artık imkânsızdı. Konuşuyor, konuştuğuca yeni yeni rezalet çukurları kazılıyordu. Bir ara Kadeş artığı Kokmuş Münver'in evinden gece onbirde cebircinin çıktığını ballandıra ballandıra anlatıyordu.

Ders boştu herhalde. Deli Nigar gelmediğine göre hâlâ uykuda olsa gerek. Ahmet saatine baktı. Ders bitimine on dakika vardı. Artık Hidayet'i ve rezaletleri dinlemek istemiyordu. Evdeki üzüntüsünü arar olmuştı. Hiç olmazsa anasının inilti-leri bu rezaletlerden fersah fersah uzakta bir teselli armağanıydı. Kollarını sıranın üzerine koydu. Başını kollarının arasına dayadı. Düşünmek bile istemiyordu. Sınıfın gürültüsü bahçeye çıkan talebelerle azalıyordu. Gözlerini kapadı. Düşünceleri de karanlığa gömülmüştü. Bir müddet sonra solukları da hafiflemeye başladı. Artık uykunun kucığına terk etmişti kendini...

IV

Akşam tipileyen kar her tarafı beyazlığa gömmüştü. Bu beyazlığı bo-

zan tek şey evlerin bacalarından çıkan dumanlardı. Yoldan tek tük geçen insanların ayak izleri çukur çukurdu. Güneş ışıkları karla birlikte gözleri kamaştırıyordu. Kısıp gözlerle etrafı kolaçan etmek imkânsızdı. Karlar birer madenmişçesine pırl pırl parlıyorlardı. Bu ışık süzmeleri insanlığı bir iç aydınlığa götürmek

istiyordu sanki...

Okullar tatil olalı on günü bulmuştu. Bu günler Ahmet için en sıkıntılı zamanlardı. Dışarının soğugundan evden çıkamıyor, eskisi gibi şu veya bu şekilde vakit geçiremiyor. Günden güne ağırlaşan anasıyla başbaşıydı. Şimdiye kadar günleri şuanlarındaki gibi ızdıraplı geçmemişti. Anasının ızdırabı onu eski neşesinden koparmıştı. Eskiden babası gibi gününü gün etmeyi düşünürdü. Başka bir şey yapacak olsa, arkadaşları ona acaip acaip bakarlardı. Hele birkaç defa akşam namazlarını kılmaya camiye üst üste gitsin, arkadaşları onunla hoca molla diye dalga geçerlerdi. Diğer arkadaşları gibi kahve köşelerinde sigara dumanları yutmak da hiç istemiyordu. Ömründe arkadaşları ile kahveye girip oturmamıştı. Ne yapsındı o, tavla gürültüleri ve küfürler arasında? Böyle hareketi anasının terbiyesindeydi. Başka birşey olamazdı da zaten. Hem lisenin sonuna kadar kör, topal geçişini anasına borçlu değil miydi? Elbette ki öyleydi. Babasının; «Kazık kadar oldun, artık seni askere yollayayım da aklın başına gelsin» gibi sözleri hep anasının göğsünde erimemiş miydi? En nihayetinde lise de bitiyordu işte... Karnesinin iyi durumda oluşu bile babasını sevindirememişti. Nasıl sevinse adamcağız, karısının iniltilerinden başka bir şeyle meşgul olmasına imkânı var mıydı ki?..

....Bir iç çekme sesiyle kendine geldi. Anası pencere kenarındaki somyede yatıyordu. Üzerinde bir yığın gibi duran yorgan kalabahçı söyle bir kıvılcıdı ve yine eski hareketliliğine gömüldü. Anası ızdırapla buruşan yüzüyle oğluna bakıyordu. Bir şey demek istedi. Fakat boğazı düğümlendi sanki. Solgun beyaz dudaklarına kadar gelen sesi ağzında boğuluverdi. Ahmet'in: — Ne var ana, bir şey mi söyleyecektin? demesi, kurumuş dudaklarını zor da olsa hareketlendirdi. Kısıp sesiyle:

— Oğlum, ben bugün varım, yarın yok. Yalnız şunu unutma; hayatta en büyük yardımcım Allah ve paraya pula kıymet vermeyen insanlar senin en belli başlı dostların olacak. Milletini gerçekten düşünenlerin yanında yer almalısın, yeksa ezilir gidersin. Ömrünce doğru bildiğin yoldan şaşma oğlum. Ve daima doğru yoldan gidenlerin yanında ol. İşte o zaman gerçek kurtuluşlara kavuşacaksın.

Ahmet'in boğazı düğümlenmişti. Ağlamamak için kendisini güç tutuyordu. Kesintili bir şekilde kıkan sesile: — Zaten ana ben de böyle düşünüyordum, dedi.

— Ben yorulmuş yorulacağım kadar. Hayatım hep ızdırıp içinde geçti. Daha küçükken evlat olarak zengin bir aileye verildim. Öz ana ve babamı şimdiye kadar da görmedim ve göremeden de gideceğim.

— Böyle deme ana.

— Bir şey değiştirmez ki. Hayatta doğmak da var, ölmek de. Benim

sonum na bugün, na yarın. Asıl senin istikbalin mühim. Gelecek günler hep siz gençlerin olacak. Onun için kendi gidişatına bir yön vermen lazım. Artık çocukluk devreni atlatmış, arslan gibi bir delikanlı oldun. Liseyi bitirip, üniversiteye gideceksin. Oradaki olaylar seni başka dünyalara sürükleyecek. Vatana hizmet ediyorum diye, vatani satanların ağına düşebilirsin. Cephene seçmeden okumanı devam ettirmek istersen, arada kalır ezilirsin. Onun için bu millete hayırlı olanların yanında yer almalısın. Bunu kendin arayıp bulacaksın, yoksa bu kadın başımla elinden tutup ilkokula kaydettirdiğim gibi birşey yapmama imkân yok. Allah'a inancımı yitirmeyeceksin. Yitirdiğin an kendini yok sayabilirsin. Böylece başkalarının kölesi olman an meselesidir.

— Bakalım oralara gidebilecek miyiz?

Gitmen lazım. Milletten senden ümit bekliyor. Bizim gibi ızdıraplı birçok kapı var. O kapıların ardındaki insanları güldürmek, sevindirmek senin, benim, bütün milletten borcudur. Millet mücadelesinden vazife almaktan kaçanlar vatan hainleridir, unutm. Biz ömrümüze çile ile başladık, çile ile bitiriyoruz. Sizlere böyle bozuk bir düzen koyarak gidiyoruz. Allah taksiratımızı affetsin. Ama sizler, kendinizden sonraki nesillere çürük bir devlet bırakmayın. Asırlar boyu dimdik duran devletleriniz olsun. Bunun için elinden geldiğince çalış. Hiç korkma. Elimi tut da bana ve milletine söz ver.

Ahmet anasının kuru, soğumaya yüz tutmuş sağ elini kendi elleriyle tutarak:

— Söz veriyorum ana. Gerçek kurtuluşlara çalışacağım. Milletimin ızdırabını kendi ızdırabım bileceğim. Dinim, devletim ve milletim için çalışacağım. Bu benim şaşmaz düsturum olacak. Gözlerin arkada kalma-yacak ana.

Anasının tuttuğu sağ eli sıcağına iyice kaybetmişti. Artık o eldeki damarlar atmıyordu. Anası başka bir dünyada idi. Soğumuş elini diğer sol elinin üstüne koydu, açık kalan fer-siz gözlerinin kapaklarını incitmekten sakınırcasına hafifçe kapadı. Boş kalan ellerini kendi yüzüne kapadı. Sessiz sessiz ağlamaya koyuldu...

— S O N —

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Bu Partizanlık Nereden Geliyor

7 Nisan 1971 tarihli Akşam gazetesinin bir haberi Türkiye'de «Kraldan çok kralcı geçinenler»in yaptıkları, yapıcaıkları hususunda kesin bir açıklama mahiyetindedir. Bu habere den kazanılacak ders şu ortamın hazırlanmasındaki esrar perdesini aralamak isteyenler, milletin saadetini arzu edenler için sağlam ipuçları olmaktadır.

Haberin başlığı şöyle; «SBF öğretim üyeleri TİP'i ziyaret etti» Edebilir... Ne var bunda diyeceksiniz. Devam edelim: «...TİP Genel merkezinden ve rilen bilgiye göre öğretim üye-

leri tutuklanmalar konusunda yapabilecekleri hizmet konusunda TİP Genel Başkan Vekili Şaban Yıldız'a isteklerini iletmislerdir.» Şaban Yıldız'da durumun memnuniyet verici olduğunu belirtmiştir.

Şimdi sormak lâzım; bu adamlar partinin fabri üyeleri midir? Her şeyden önce tarafsız olmaları, ilim haysiyetini çiğnememeleri icabeden öğretim üyelerinin bir partinin genel merkezinde ne işleri vardır? Gazetelerden aynı insanların ağızlarından çıkan ifadelerde üniversite özerkliği, ilim haysiyeti gibi kelimeler

duymuş isek - yukarıdaki haberlerden anlaşıldığına göre - bunların tefsiri ancak TİP için olmaktadır.

Millet tertemiz evlatlarını millete, vatana faydalı olsunlar ilim öğrensinler diye Üniversiteye göndermektedir. Ne hâzindir ki kısa bir süre içinde oğlu-kızı komünistler sürüsüne katılmış, kendi saflarından ayrılmış hale gelmektedir.

Kimdir bunların mes'ulleri? Demokratik (!) hakları korumak için TİP le işbirliği yapanlar mı? Öğretim üyeleri mi? Hadisenin ortaya koyduğu problem budur.

Yazmaya da Utanmıyorlar

Mecmuamızın 1 Haziran 1971 tarihli 70. sayısının son sayısında «Selânikli Abdî'nin ve Takımının Ahlak Anlayışı» başlığı altında bir haber çıkmıştı. Bu haberde 25. Cannes Film Festivalinde gösterilen «Kalbin Bir Soluğu» adlı filmin Milliyet Gazetesindeki yorumundan bahsediliyordu. Milliyet 5 Haziran 1971'de aynı film hakkında şu açıklamada bulunuyor: «Film eleştirmenleri Malle'i alkışlarken, Fransız sansürü «ahlâka karşı» olmakla suçluyor, filmde cinsel bunalımı anlatılan erkek çocuğun annesiyle cinsel ilişki kurması, boş zamanlarında por-

nografik romanlar okuyarak kendi kendini tatmin etmesi, bir fahişeye yatması, ağabeylerine tenasül uzvunu ölçtürmesi gibi sahneleri yüzünden Malle'i sert bir biçimde yeriyordu.»

«Selânik'li Abdî ve avanesi» şimdi büyük bir üzüntü içinde bulunuyorlar Neden mi diyeceksiniz? — Bu harika (!) film 25. Cannes Film Festivalinde dereceye giremedi de ondan... Bakın Milliyet bu üzüntüsünü nasıl izhar ediyor: «Yarışmaya katılan filmler arasında ödül alamaması büyük hayret uyandıran tek film, Louis

Malle'in «Kalbin bir Soluğu»... Malle, Cannes'den eli boş dönmemesi gereken sinemacıları dandı. Hiç değilse özel ödüllerden birine sahip çıkarılmalıydı.», «Bizce 25. Cannes şenliğinin ödülleri dağıtımında tek tartışılacak nokta, Malle'in unutulmuş olması.»

1 Haziran 1971'de bu hususta söylediğimiz dışında pek birşey söyleyecek değiliz: «O zaman bu yazıyı yazan ve gazetesinde neşrettiren ilericinin (!) haklı olarak çocuğuyla karısı veya kızıyla kendi arasındaki münasebetlerden şüphelemek gerekir.»

Rusya Yine Burnunu Soktu

Makarios'un Sovyetler Birliğine yaptığı geziden sonra yayınlanan Sovyet Makarios ortak bildirisi, Sovyetler Birliği'nin yeniden bazı kombinezonlara girdiğini göstermektedir. Türkiye'yi ve Yunanistan'ı bağlayan ve kısmi de olsa Kıbrıs meselesini bir çözüm şekline kavuşturan anlaşmaları üstü kapalı cümlelerle yok farzedilen bu bildiri Sovyet Rusya'nın şuur altına yerleşmiş Anadolu istilasının belirtisidir. Bildiride geçen «Birleşmiş Milletlerin eşit bir üyesi olan Kıbrıs'ın, hangi şekilde olursa olsun hiçbir yabancı müdahaleye maruz kalmaksızın, tam bağımsızlık ve mutlak egemenlik hakkına sahip olduğu ve bu hakkını kullanması gerektiği her iki tarafça önemle belirtilmiştir.» derken şimdiye kadar iktidar olan hükümetlerin, Rusya ile yayınladıkları bildirilerde geçen «bağımsızlık kelimesi'nin gerçek manasını ortaya koyuyor ve Kıbrıs üzerinde söz söyleme hakkımızı ortadan kaldırıyordu. Bildirinin daha aşağı-

ğısında «Kıbrıs'a karşı herhangi bir müdahaleye» Sovyet tarafının bilfiil karşı koyacağını söylüyordu ki bu açıkça meydana okumaydı Kıbrıs'ı Yunanistan'a ilhak etmek için bizzat Makarios'un kaydattığı fitne kazını yüzlerce kardeşimizi palikaryanın süngüsüyle şehit

ederken susan Rusya'nın şimdi konuşacağı tutmuştu.

Rusya'nın yeniden bu türlü sözler etmesinin sebebi, kuvvetli ihtimal, Türkiye'de komünistlerin millet hayatını tahrip etme gayretlerine set çeken hareketlerin olmasıdır. Rusya onun için Kıbrıs yarımadası yeniden kanatmak istemektedir. Zaten Makarios'u Rusya ya gitmeye zorlayanların, Kıbrıs'taki solcu partiler olması bunu katileştirmektedir.

Rusya Makarios ortak bildirisi Yunanlıların hoşuna gidecektir. Zira Yunanistanla, Makarios arasında politik ayrılık yoktur.

Rus Makarios ortak bildirisi tahlil eden Dışişleri Bakanlığımız, Sovyet Ankara Büyükelçisi Vasili Grubyokov'u davet etmiş ve bildiride geçenler hakkında, elçinin dikkatini çekmiştir.

Rusya, Türkiye'nin herhangi bir bölgesinde karışıklık çıkarmak için fırsat kollamaktadır. Yalnız evindeki hesap çarşaya uymayacaktır.

Vatanseverlere Müjde

Otağ Yayınevi Millî Kültürü ihya ve milletin düşmanlarını ifşa hareketinde önemli ikinci adımını da atmıştır. «İslâm İnançının Temelleri «Akaid» incelemesinden sonra şimdi de, millet düşmanlarının maskelerini indiren «Millet Düşmanlarının İhanet Planları - Belgeler» isimli eserini neşretmiştir. Eser sadece vesikaları içine almakta olup, yahudiliğin, Hristiyanlığın, Komünizmin ihanet planlarını dercetmiştir. Vukubulan politik hadiseleri tahlilde isabet etmek isteyen devlet adamı, aydın, öğrenci ve miletimizin el kitabı olacak niteliktedir. Mutlaka okuyunuz.

Fiati 10 T.L.

Adres : Otağ Yayınevi, Vilâyet Han, Üst Kat.

Sabotajı Durdurmadılar

Yeniden Millî Mücadele, Sıkıyönetim öncesinde defaatle sabotajların artacağını, askerî kışlalara baskınlar tertipleneceğini mesullere hatırlatmıştı. Bugün el'an bu sabotajların devam ettiğini görmekteyiz. Komünist ihtilâl tekniği sabotajları meşru görür. Komünistler, sabote edecekleri müessesede kendi elemanlarından bulundurlar ki, iş kolaylıkla yürüsün. Yine Yeniden Millî Mücadele mesullere şu ikazı yapmıştı: «Millî müesseselerimize komünistler sızmış bulunmaktadırlar. Bu müesseselerimizden komünistler atılmadıkça komünist hareketi durdurmak mümkün değildir.»

Bu hususları göz önünde bulundurarak son yapılan sabotajlara bir bakalım:

Haydarpaşa'dan kalkan Doğu Ekspresi 1 Haziran 1971 tarihinde İzmit'in Yarımca mevkiinde yangın tehlikesi atlatmıştır. Doğu Ekspresi'nin saat 24.00 sıralarında Yarımca'dan hareketinden kısa bir süre sonra 3316 numaralı 3. mevki yolcu vagonunda yangın çıkmıştır. Bütün gayretlere rağmen vagon iskelet haline gelmiştir.

Sabotaj şüphesiyle 5 kişi gözaltına alınmıştır.

5 Haziran 1971 tarihinde, içinde Bursa şehrinin dörtte birini kül haline getirecek kadar alkol bulunan Tekel Başmüdürlüğünün Kayhan'daki içki deposuna sabotaj yapılmış ve tutuşturulmak istenen depo, itfaiyenin ve halkın zamanında müdahalesiyle kurtarılmıştır. Olaya el koyan Savcı Muavini İsmail Gençoğlu'nun soruşturmasından anlaşıldığına göre, sabotaja ilk hazırlık içriden başlamıştır. Çünkü Depo Amirliğinin bürosunda bir benzin şişesi bulunmuş, yangının hemen gelişmesini sağlayacak şekilde belirli hazırlıklar yapıldığı tesbit edilmiştir.

Gerekli tedbirler alınmadıkça bu ve benzer sabotajlar devam edecek ve hattâ artacaktır.

İDRİS TURAN İLTER VE MEHMET MENTEŞEOĞLU TAHLİYE EDİLDİ

Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan bir müddet önce tevkif edilen 6 milliyetçi talebeden İdris Turan İlder ve Mehmet Menteşeoğlu tahliye edilmiştir.

DİKKAT!

GELECEK SAYIMIZDA, İNÖNÜ'NÜN DAMADI TARAFINDAN SAĞ CEPHEYE YAMANMAYA ÇALIŞILAN BİR AKIMIN İÇ-YÜZÜNÜ AÇIKLIYORUZ. BU AÇIKLAMA METİN TOKER'İ BELKİ DE HİDAYETE ERDİRECEKTİR